

e **LN** ou **G**aià

Revista social i cultural

FESTA MAJOR
E S T I U
2 0 0 7

Núm. 8, juliol 2007

Amb els més petits
hi tenim les atencions
més grans...

Aquesta és la tasca del teu Consell Comarcal.
Donar suport a tots els veïns del Tarragonès i arribar allí
on els municipis tot sols no ho poden fer .
Per això, amb els més petits hi tenim les atencions més
grans i amb tots plegats sumem forces.

Des del Consell Comarcal del Tarragonès
cada dia treballem amb tu.

CONSELL COMARCAL DEL TARRAGONÈS

Carrer de les Coques, 3 - 43003 TARRAGONA
Tel. 977 244 500 - Fax. 977 244 513

EDITORIAL

Arriba la vuitena revista d'el Nou Gaià. Quatre anys d'existència dels quals tots els membres que en formem part ens en sentim orgullosos. Una publicació d'aquesta mena requereix molt d'esforç desinteressat perquè surtin els dos exemplars anuals que des d'un principi s'havien previst i això, que era el més difícil, s'ha aconseguit. Des del Consell de Redacció un VISCA per tots els qui hi heu/hem contribuït.

La Nou és un poble ric pel que fa a l'activitat associativa, social i cultural. Som pocs però som constants en allò que engeguem. El Nou Gaià n'és una mostra i constitueix avui dia l'únic document escrit on s'hi enregistren els esdeveniments socials i culturals. Només per això esdevé un document d'un valor incalculable. Però no ens podem conformar només amb això.

S'enceta una nova etapa a eLNG i amb ella una renovació dels membres que integren el Consell de Redacció. De sempre la nostra voluntat ha estat que la revista es nodreixi de la participació de tots els nouencs i nouenques. Segur que tothom hi pot aportar el seu granet de sorra per petit que sigui: amb les seves experiències, vivències, coneixements... Tots junts fem poble i som els responsables de què el dia a dia transcendeixi a les generacions venidores. PASSEM DEIXANT EMPREMTA!

Tots els qui vulgueu implicar-vos en l'elaboració de la revista només cal que ho digueu i tots els qui tingueu algun escrit, col·laboració, suggeriment... ens ho podeu fer arribar a l'adreça de correu electrònic elnougaia@yahoo.com al llarg de tot el semestre abans de la propera publicació.

Des d'el Nou Gaià no podem obviar la nova etapa que s'engega al poble d'ençà de les eleccions municipals de maig. Esperem que el nou equip lideri amb responsabilitat i eficàcia les necessitats dels veïns del poble, que com ja s'ha pogut copsar al llarg d'aquests darrers quatre anys són moltes. Tothom qui s'hagi involucrat mai en qualsevol activitat de caire comunitari sap que no és tasca fàcil i que sovint no és del tot reconeguda però sí necessària. Des del Consell de Redacció volem felicitar el nou consistori i que la sort els acompanyi en aquest nou repte.

eL Nou Gaià

Consell de Redacció

Ma. Teresa Figueras
Òscar Martí
Núria Virgili
Ignacio S. Mincholed
Concha González
Martí Martí
Esther Bernadó
David Pallarés

Edita

Regidoria de Cultura, Acció Ciutadana i Serveis Socials

Disseny editorial

Intangibles Creación y Comunicación

Portada

Intangibles

Imprimeix

Infotècnica - tot per l'oficina
Dipòsit legal: T-1732-2003

Amb la col·laboració de:

Consell Comarcal del Tarragonés
Diputació de Tarragona

SUMARI

EDITORIAL	1
SOCIETAT. Entrevista amb Joan Monragull	2
Les Eleccions Municipals a la Nou	5
Grup Sardanista	9
Grup de Dones	12
Cooperativa Agrícola	14
Donació de Sang	15
Una Ullada al Passat	15
CULTURA. Història	19
Costumari Català	23
Santa Maria Magdalena	24
Literatura	24
Poesia	25
Relat	26
Llibres	31
Pintura	34
Bernardo Zicheaus	36
Llengua	37
AMPA	37
Artesania	40
Ciència	41
Història	42
Tecnologia	43
INFORMACIÓ. Estudis Sobre la Pobresa	44
Ball de Saló	47
Meteorologia	46
Moviments Demogràfics	48

■ ENTREVISTA AMB JOAN MONTRAGULL

LA NOU AVUI TÉ UN FUTUR PROMETEDOR

Per Òscar Martí i Mompel

L'equip d'eLNG ha volgut entrevistar a qui ha estat alcalde de la Nou durant els últims 12 anys, des de 1995 fins a 2007, perquè ens expliqués el seu pas per l'alcaldia, com va trobar el poble a l'inici del seu mandat i com veu la Nou avui.

En Joan Montragull ens ha obert les portes de casa seva i, com és costum en ell, ens ha atès molt amablement. Conversar amb el "Juanito" -com se'l coneix al poble- és sempre un plaer. De tracte cordial i afable, que no té mai una paraula més alta que una altra, en Joan sap transmetre proximitat, confiança i bonhomia, qualitats que sempre son d'agrair.

Quins són els motius que es varen dur a presentar-se?

Em van venir a veure un grup de veïns que volien preparar una candidatura. Em varen explicar el projecte que tenien per a la Nou. Volien un canvi i aportar idees noves al poble. Vaig veure molta il·lusió i ganes de fer coses, i m'hi vaig involucrar. Mica a mica, el grup va anar creixent. Vam elaborar un programa i, finalment, a l'hora de decidir la candidatura em proposaren encapçalar-la.

Un cop d'Alcalde, quines dificultats es va trobar?

En primer lloc, cal dir que no tenia cap experiència ni com alcalde ni com a regidor i molts dels qui formàrem

part d'aquell primer equip de govern tampoc. Arrancàrem amb moltes ganes, teníem molt clar què volíem fer per al poble. Ens hi havíem compromès amb un programa extens. Quan elabores un programa electoral, fas una llista de totes les coses que t'agradaria fer o millorar. Ets conscient que potser totes les propostes no es podran acomplir, per manca de recursos i de temps, i per

això t'has de marcar unes prioritats, i és el que vam fer. Després, en el dia a dia, van sorgint altres necessitats que no estaven previstes i que has de solucionar. En general, em sento satisfet del grau de compliment dels nostres compromisos.

Val a dir que les dificultats que vaig poder trobar, les vaig afrontar amb l'ajuda de tots els qui van formar grup amb mi. Vull destacar que durant aquestes legislatures sempre hem

treballat en equip, buscant el consens, i crec que aquest ha estat una de les principals claus de l'èxit aconseguit. Anar tots a una i solucionar amb tranquil·litat els entrebancs.

Quins eren els principals objectius que es va marcar?

Bé, sobretot el planejament que a la Nou va ser en forma de Normes Subsidiàries. Era bàsic tenir una

normativa per regular el creixement i conservar la fesomia de la Nou, en definitiva decidir el poble que volíem. No va ser fàcil però va valer la pena i, ara, se'n comencen a veure els fruits. No volíem un poble amb urbanitzacions disperses, entre d'altres coses per no malbaratar l'escàs territori, sinó un eixample del nucli urbà, que tampoc fos excessivament dens (amb grans edificis), per mantenir le característiques pròpies d'un poble.

■ ENTREVISTA AMB JOAN MONTRAGULL

UN ALCALDE SEMPRE HA DE MIRAR PER AL POBLE ABANS QUE PER L'INTERÈS PARTICULAR

2

Volíem que a les noves àrees tots els serveis fossin soterrats, amb carrers de suficient amplada per a voreres i arbres, i també amb zones verdes ben repartides abans que concentrar-les en un o dos parcs, ja que teníem i tenim la sort de comptar amb el Cercat.

L'altre objectiu va ser restaurar el castell, com a monument més important i símbol de la Nou. La rehabilitació es va començar ja a la primera legislatura però, atesa la inversió requerida, no s'ha conclòs o gairebé conclòs fins aquesta última.

Van haver-hi moltes dificultats per tirar endavant les NNSS?

Bé, jo crec que quan es redacta un planejament sempre hi ha interessos confrontats amb els propietaris, que com és lògic sempre busquen defensar els seus interessos. L'obligació d'una administració pública és mirar pel bé general, i això és el que ens vam proposar en tot moment.

De totes les obres realitzades, de quines se sent més satisfet?

Bé, la veritat és que, a part dels principals objectius dels quals he parlat, no sabia destacar-ne una per sobre de l'altra, ja que totes crec que han estat necessàries per al poble. Des del nou

Oli de Luis Lara

consultori fins a l'ampliació de les escoles, passant pel nou dipòsit d'aigua, l'arranjament de la plaça del Centenari, el Cercat o l'entorn mateix del castell, són totes elles importants.

Les escoles mateix són un exemple de com ha canviat la realitat del poble. Al principi del meu mandat, les escoles van passar una etapa molt crítica ja que estaven a punt de tancar per manca de nens, i ja en l'última legislatura, s'han ampliat i se n'han projectat unes de noves. La Nou avui té un futur prometedor. **Potser les crítiques més freqüents de la seva gestió han estat en relació a la Festa Major, què en pensa?**

Bé, no vull criticar les festes que s'organitzaven abans de ser alcalde. Simplement, eren diferents.

Nosaltres vam intentar que es fessin actes més diversos i ajustar-nos al pressupost municipal, per poder atendre altres necessitats. Diguem que tot i ser importants les festes per a un poble, les prioritats per a nosaltres eren unes altres i els diners són limitats.

Quins consells donaria al nou alcalde que l'ha succeït?

Bé, en primer lloc val a dir que jo no sóc ningú per donar consells, però que si se'm permet sí que diré una màxima que he intentat

■ ENTREVISTA AMB JOAN MONTRAGULL

EL POBLE HA MILLORAT MOLT EN AQUESTS ÚLTIMS ANYS

no perdre mai de vista i és la de mirar per al poble abans que per l'interès particular.

Esta orgullós de l'experiència?
Sens cap mena de dubte. Ha estat per a mi un gran plaer haver ocupat un càrrec tan important i n'estic molt orgullós. Primer pel suport rebut i després agraeixo les felicitacions i crítiques positives, que han estat la majoria.

Com veu el futur de la Nou?
El veig molt esperançador. La Nou ha millorat molt en aquesta última dècada i, ara, el poble està encetant una fase de creixement que necessitava per gaudir de serveis de qualitat, equipaments, comerços, etc.

Què li hauria agradat fer i no ha pogut?
Acabar completament el castell ja que falta encara el celler i la capella dedicada a la Verge de les Neus. Sempre he dit que m'hauria agradat aconseguir que es muntés un restaurant ja que donaria molta vida i difusió a la Nou. Ho he dit fins i tot en entrevistes a diaris o a la televisió.

Però això és cosa de la iniciativa privada i si el poble creix

segurament hi haurà més possibilitats que se n'instal·li un?
Sí, és així, però he lluitat molt per aconseguir-lo i no ha pogut ser.

Ha rebut molt de suport d'altres administracions?

Sí. Evidentment un poble com el nostre, que té poca capacitat econòmica, té una gran dependència de les subvencions d'altres administracions. Per escometre totes les inversions hem anat a trucar moltes portes i no hem fet pagar mai ni cinc a cap veí. De fet, recordo que vam ser criticats perquè a la calçotada que fem cada any convidàvem autoritats, però era una manera de fer relacions públiques i aconseguir la seva simpatia i, en conseqüència, diners.

De totes les administracions, potser per la capacitat econòmica més gran, destaco el suport rebut de la Generalitat, sobretot amb l'anterior govern.

Creu que ha millorat la imatge de la Nou de portes enfora?

I tant! Les actuacions empreses com la restauració del castell, el Cercat, l'entorn del castell, etc. fan que molts quan ens visiten per primer cop o després de molts anys quedin gratament sorpresos.

Ens han felicitat moltes vegades, tot i que evidentment cal continuar millorant.

Bé, per acabar, si volgués afegir alguna cosa que no se li ha preguntat....

Simplement agrair a tot l'equip d'eLNG l'oportunitat que m'heu brindat amb aquesta entrevista i animar el nou ajuntament perquè tiri endavant els seus projectes i que no defalleixi, a la vegada que resto a la seva disposició, per si puc ser útil en alguna cosa.

Res més que dir que des d'eLNG també volem agrair al Sr. Montragull la seva bona predisposició i amabilitat, i com no, els anys de treball per la Nou.

FRI-NOU

JOAN MONTRAGULL CIVIT

**Aire condicionat
i
refrigeració**

Tel. 677 696 901

■ LES ELECCIONS MUNICIPALS A LA NOU

PARTICIPACIÓ I RESULTATS

Pel Consell de Redacció

El dia 27 de maig es van celebrar les eleccions municipals. El col·legi electoral es va ubicar al CEIP les Codinetes com és costum en totes les conteses electorals. La mesa estava formada pel Martí Martí Gallofrè com a president i per Montserrat Martí Rovira i Moisès Virgili Rovira com a vocals.

Els candidats que es votaven pertanyien a tres candidatures: Convergència i Unió (CIU), Esquerra Republicana de Catalunya-Esquerra per la Nou (ERC-EpIN) i Partit Popular (PP).

I aquest són els resultats obtinguts en l'any 2007 amb dades comparatives de l'any 2003:

En l'acte de presa de possessió dels càrrecs del nou consistori es va informar que els membres de CiU formarien l'equip de govern mentre que els de ERC-EpIN passarien a l'oposició.

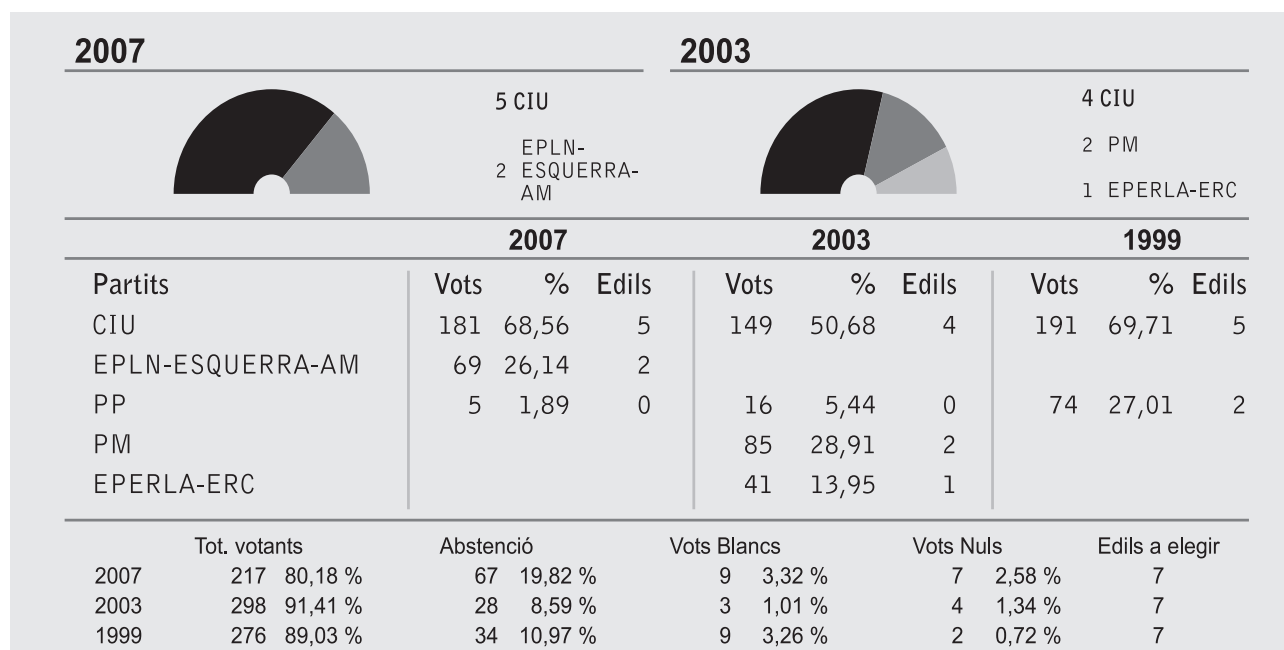
Així doncs els nous membres de l'Ajuntament de la Nou són :

Jordi Cañellas Alberich (CiU)
 Ricard Rey Fernández (CiU)
 Josepa Martí Rovira (CiU)
 Josepa Figueras Briones (CiU)
 Josep Calvet Rovira (CiU)
 Xavi Vila Puntí (ERC-EpIN)
 Pep Puig Ponsa (ERC-EpIN)

Des de la redacció d'el Nou Gaià, hem sol·licitat als membres de l'Ajuntament de la Nou de Gaià que ens responguin el següent qüestionari:

- 1.- Em vaig presentar a les eleccions per
- 2.- Una afició
- 3.- Menjar preferit
- 4.- Un llibre
- 5.- Una pel·lícula
- 6.- Un lloc del món on perdre's
- 7.- Una cita que t'agradaria haver dit

I les seves respostes han estat les següents...

■ LES ELECCIONS MUNICIPALS A LA NOU

ELS NOUS MEMBRES DEL CONSISTORI

2

**Jordi Cañellas Alberich, 47 anys.
Alcalde.**

Nat a Tarragona el 1959. Fill de pares de la Canonja, tot i que els meus pares van viure a Vinaròs. El 1977 vaig fer el batxillerat intern al col·legi la Salle de Tarragona. Sóc llicenciat en Ciències Econòmiques per la Universitat de Barcelona. Començo a treballar al 1984 a DOW Chemical a Tarragona i al 1991 m'incorporo a LLAZA, S.A. a Reus com a Cap d'Exportació i a partir de 2001 passo a ser-ne Director General. Al 1989 tinc la sort de casar-me amb la Núria Martí i tenim tres fills: el Jordi, la Maria i el Lluís.

- 1- Em vaig presentar a les eleccions per contribuir al progrés de la Nou i al benestar de la gent del poble.
- 2- Els castells
- 3- Conill amb romesco.
- 4- El nom de la rosa d'Umberto Eco
- 5- La guerra de les galàxies.
- 6- No m'agrada perdre'm.
Ciutat: Nova York. País: Egipte.
- 7- "No preguntis què pot fer el teu país per tu, pre-gunta't què pot fets tu pel teu país". J.F. Kenedy.

Treball de secretari a la Cooperativa de la Nou. Sóc secretari de la Societat de caçadors el Castell de la Nou. I com he dit abans, estic de regidor al nostre ajuntament. Pateixo una llarga malaltia: insuficiència renal i per això tres cops a la setmana vaig a l'Hospital Joan XXIII a fer diàlisi, que és el tractament substitutiu del ronyons.

- 1- Em vaig presentar a les eleccions per treballar per la Nou, i també perquè penso que m'ha quedat feina per fer de l'anterior legislatura, com és la zona educacional de la Nou, entre d'altres moltes coses.
- 2- Caçar i anar a buscar bolets.
- 3- Carn a la brasa amb rovellons
- 4- "La Guerra Civil espanyola" de PAUL PRESTON.
- 5- Un mundo a su medida
- 6- A les muntanyes del Canadà.
- 7- "Prefiero morir de pie que vivir siempre arrodillado" de Ernesto Cheguevara

**Ricard Rey Fernández, 44 anys.
Primer Tinent d'Alcalde.
Regidor d'Hisenda, Ensenyament,
Promoció Econòmica i Medi Ambient.**

■ LES ELECCIONS MUNICIPALS A LA NOU

ELS NOUS MEMBRES DEL CONSISTORI

Sefa Martí Rovira, 40 anys
Regidora d'Urbanisme i Personal

Vaig néixer a la Nou l'any 1966. Sóc llicenciada en Dret per la Universitat de Barcelona i, a nivell professional, dirigeixo la residència i centre de dia Jaume I, a l'Espluga de Francolí, centre que depèn del Departament d'Acció Social i Ciutadania de la Generalitat de Catalunya.

- 1- Em vaig presentar a les eleccions per fer poble
- 2- Les plantes
- 3- La pasta
- 4- La sang dels innocents
- 5- La ley del deseo
- 6- La Toscana
- 7- Viu i deixa viure.

Josepa Figueras Briones. 41 anys.
Regidora de Cultura,
Acció Ciutadana i Serveis Socials.

Filla de la Nou. Perruquera de professió. Casada i mare de tres fills. Em considero un persona compromesa amb els deures adquirits.

- 1- Em vaig presentar a les eleccions per tenir la possibilitat de treballar per la Nou aportant noves idees i maneres de fer.
- 2- La interpretació teatral i el senderisme.
- 3- Les amanides de tot tipus.
- 4- "Tria Personal" de Pere Calders.
- 5- Qualsevol de Woody Allen.
- 6- Em commou la visió d'una muntanya amb un llac o un riu a la vora.
- 7- "No és més ric qui més té sinó qui menys necessita" o la que ve a dir el mateix: "No és més pobre el que té poques coses sinó el que en necessita moltes".

■ LES ELECCIONS MUNICIPALS A LA NOU

ELS NOUS MEMBRES DEL CONSISTORI

4

Josep Calvet Rovira, 60 anys. **Regidor de manteniment general i serveis**

Vaig néixer l'any 1947 a la Nou de Gaià, on he viscut en el transcurs de tota la meua vida. Estic casat amb la M. Teresa i tinc dos fills. He fet de petit constructor durant tota la meua vida laboral fins fa aproximadament dos anys. En l'actualitat estic retirat i dedicaré una part del meu temps al poble.

- 1- Poder contribuir i ajudar a la millora de la Nou.
- 2- La cacera i el futbol.
- 3- La paella.
- 4- "Gràcies per la propina" de Ferrant Torrent.
- 5- Un clàssic: Ben-hur.
- 6- En algun indret dels Pirineus catalans.
- 7- No ho sé, però alguna de positiva.

Xavier Vila i Purtí, 33 anys. **Regidor, a l'oposició.**

(Barcelona, 1973). Vinculat al Baix Gaià des de sempre. Des de petit a Altafulla i a la Nou des que hi visc en parella. Tinc un fill de 4 anys. Llicenciat en sociologia i geografia per la UB, i DEA doctorat en desenvolupament regional i local. Treballo com a tècnic en desenvolupament local. També tinc estudis superiors en música (saxo). Sóc membre de diferents associacions culturals.

- 1- Em vaig presentar a les eleccions per treballar per la Nou, i des de l'ajuntament, aplicar polítiques d'esquerres que beneficiïn tothom, des dels valors d'igualtat i justícia social.
- 2- La lectura.
- 3- Vedella amb bolets.
- 4- "Un món feliç" d'Aldous Huxley.
- 5- El senyor dels anells.
- 6- El Moianès.
- 7- "La bona vida és aquella inspirada per l'amor i guiada pel coneixement" de Bertrand Russell.

■ LES ELECCIONS MUNICIPALS A LA NOU

ELS NOUS MEMBRES DEL CONSISTORI

Pepe Puig Ponsa, 38 anys.
Regidor a l'oposició

Neixo a Terrassa. Els primers anys creixo i jugo molt. Els segons anys segueixo creixent i encara jugo més. Els tercers anys ja vaig parant de créixer, ja no jugo tant i començo a estudiar una miqueta. Dels quarts anys prefereixo no parlar-ne...

- 1- Em vaig presentar a les eleccions per...retornar una mica al poble el que m'ha donat des que hi visc fa 4 anys, i per tastar la dolça amargor d'una derrota com Déu mana.
- 2- Tocar malament la guitarra, per exemple.
- 3- La fideuà de la meva mare, per morir-se!
- 4- Molts llibres: Els quaderns de Malte, de Rilke, Pedro Paramo, de Juan Rulfo, Solitud, de Víctor Català, la poesia de l'Estellés i del Vinyoli, etc...
- 5- Una pel·lícula no, moltes pel·lícules: El espíritu de la colmena, Amarcord, El Gatopardo...
- 6- El lloc on perdre'm no el diré, naturalment. Diré un lloc on em podríeu trobar, per exemple una illa grega com Folegandros, o Amorgós...
- 7- "Mai no em faria soci d'un club que admetés indesitjables com jo" de Grouxo Marx

■ GRUP SARDANISTA

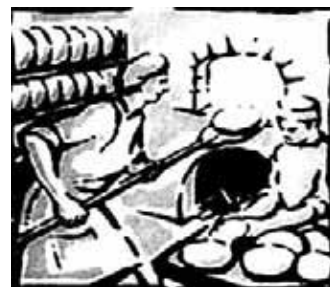
■ ACTIVITATS DEL PRIMER SEMESTRE

XIX APLEC DE SARDANES

Pel Grup Sardanista

El passat 15 d'abril el jardí municipal del Cercat de la Nou de Gaià es va tornar a omplir de música i sardanistes arribats de tota Catalunya. L'Aplec és un esdeveniment que figura a les agendes dels sardanistes d'un any per l'altre.

El jardí engalanat com en les millors ocasions estava preparat per gaudir d'un dia a l'aire lliure tot i que el temps ens jugués la mala passada de voler-nos batejar. Les ballades tant del matí com de la tarda van haver de traslladar-se a estones dins del Casal per la pluja i el fort vent.

FLECA

CAN JOAN

Especialitat amb coques de
ceba i espinacs
Pastissos de tot tipus

c/. Nou núm 18 Tel. 977 65 52 61
LA NOU DE GAIÀ

■ GRUP SARDANISTA

■ ACTIVITATS DEL PRIMER SEMESTRE

SORTIDA AL TEATRE

2

Les Cobles Blanes i Reus Jove ens van delectar amb sardanes balladores i un repertori de diferents autors.

El dinar com ja és tradició el van preparar els cuiners locals i tothom va poder repetir d'arròs fins que el cos va dir prou.

Les postres amb els fruits secs i la coca i tot regat amb el vi cedit per la Cooperativa "Verge de les Neus". Agrair des d'aquestes ratlles a tots els socis i col·laboradors la seva ajuda, a l'Ajuntament i també a tots els voluntaris que aquell dia ajuden a que tot surti bé. A la tarda vam sentir la sardana dedicada a l'Aplec, la "Gran Jardí" d'en Tomàs Gil i

Membrado i amb el Visca final s'acabà l'Aplec amb l'esperança de retrobar-nos l'any vinent. Us recordem a tots que l'any 2008 serà el 20è Aplec i que ens

agradaria fer festa grossa. Ajudeu-nos-hi tots.

El passat 16 de juny un grup de persones van fer una sortida al teatre a Barcelona. L'obra escollida: "Òscar una maleta, dues maletes tres maletes" de Claude Magnier.

Es tracta d'una de les millors comèdies de la literatura dramàtica francesa contemporània. Comèdia brillant, trepidant, esbojarrada, intel·ligent, plena de grans personatges, que ha permès reunir un equip d'artistes per fer un espectacle que fa passar una estona de plaer i et fa petar de riure. Entre els més destacats

■ ACTIVITATS DEL PRIMER SEMESTRE

SANT JOAN I LA FLAMA DEL CANIGÓ

en Joan Pera, Lloïl Bertrán, Mont Plans i Miquel Sitjar.

Quan arriba el mes de juny ens posem les piles per preparar la festa de Sant Joan. Amb l'arribada de la Flama del Canigó des de Reus arriba la germanor de la Nou amb els pobles de la rodalia, ja que des d'aquí s'escampa cap al Catllar, a Torredembarra i esperem que l'any vinent s'hi sumi algú més. El missatge dels Focs de Sant Joan cada any és diferent i aquí us reproduïm el d'aquest any escrit per Jordi Porta i Ribalta, president d'Òmnium Cultural.

La festa continua amb l'encesa de la foguera, enguany molt grossa, preparada pel jovent, i amb el repartiment de la coca i el cava. Enguany el Grup de Diables petit del Catllar ens va oferir unes danses enceses ja amb la Flama del Canigó.

Agrair a tothom la participació i a l'Ajuntament la col·laboració en l'organització.

"La festa dels focs de Sant Joan té una llarga tradició al nostre país. És una mostra més Les nostres arrels mediterrànies i de la personalitat col·lectiva que s'estén des de Salses a Guardamar.

I la flama que s'encén al Canigó i va escampant el foc per tot el territori és una expressió popular dels vincles que ens uneixen i de la vitalitat que compartim més enllà de les barreres administratives o polítiques.

Tots els pobles manifesten la seva identitat a través de símbols, i la festa de la flama del Canigó és una expressió simbòlica que combina perfectament l'aspecte jovial i alegre del solstici d'estiu amb el recordatori reivindicatiu d'allò que som i volem continuar essent.

El pas de la flama per pobles i ciutats va acompanyat, a més, de diverses manifestacions culturals organitzades espontàniament pels ciutadans de cada lloc.

Felicitem una vegada més, doncs, els organitzadors de la iniciativa i desitgem que per molts anys es pugui donar sentit a una celebració tan significativa i tan nostra".

**Visca la Flama del Canigó!
Visquin els Focs de Sant Joan !
Visca la Festa Nacional dels Països Catalans!**

■ GRUP DE DONES

■ XÈ ANIVERSARI

ACTIVITATS DIVERSES Pel Grup de Dones

Enguany el "GRUP DE DONES" celebra el seu Xè aniversari. És per això que estem endegant diferents actes per celebrar-ho. Us hem de dir que enguany som 63 sòcies.

Realment considerem que la nostra associació té una vida molt activa i tot això gràcies a la dedicació de les sòcies, tant formant part de la Junta o participant en les diferents activitats que es proposen.

També hem d'agrair als organismes oficials que ens donen suport tant econòmic com en la organització de esdeveniments, com són l'Ajuntament de la Nou de Gaià, la Diputació de Tarragona, el

Fonda Restaurant

RIERA

Mª Dolors Torredadell

DISSABTES NIT OBERT mesos de juliol i agost

- Menjars casolans
- Menú de cap de setmana a 19'50 Euros
(tres plats i postres a triar a la carta, pa i vi)
- Sopars tertúlia i exposicions

c/. Sant Antoni, 11 - Tel 977 65 50 57
La Riera de Gaià

■ GRUP DE DONES

■ XÈ ANIVERSARI

SORTIDA A L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ

2

Consell Comarcal del Tarragonès, la Delegació de Governació, Institut Català de les dones, ja que sense aquestes aportacions no seria possible realitzar moltes d'aquestes activitats.

Sabeu que l'associació organitza excursions, xerrades, celebracions de les festes més representatives en relació a les dones i moltes són obertes a la participació de totes les persones que ho desitgin.

En aquests deu anys, hem realitzat moltes activitats de les quals farem un recopilatori perquè no s'esborrin de la nostra memòria.

El més important i complex que s'ha portat a terme ha estat la XII TROBADA DE DONES DEL TARRAGONÈS, al mes d'octubre de 2006, amb la participació de 200 persones i

17 associacions, amb gran èxit. I dins d'aquest seguit de celebracions ja hem fet la primera que va ser una sortida de tot un dia a l'Espluga de Francolí.

A primera hora ja ens esperaven per oferir-nos un esmorzar a l'Hostal del Senglar. Després vam visitar la cova museu de la font major el Celler Cooperatiu, i una fàbrica de galetes típiques. Seguidament va

arribar l'hora de dinar (molt bo) i a les postres es va lliurar un obsequi de record d'aquest aniversari a cada sòcia.

Però no havíem acabat encara - sembla mentida la gran oferta cultural que té l'Espluga-, ja que ens faltava el Museu de la Vida Rural. És fantàstic. Des d'aquí recomanem a qui no l'hagi vist que el visiti. Val molt la pena.

Se segueix fent el Taller de Restauració de mobles, que té molta acceptació. Hem organitzat un curset de fotografia digital, que es podrà repetir si hi ha més gent interessada.

INTANGIBLES & BOOKS

*Antigüedades Modernas
Antiguitats*

Libros Raros · Globos · Art Deco · Bauhaus

www.intangiblesbooks.com
Tel. 977 65 53 54 LA NOU DE GAIA

■ XÈ ANIVERSARI

VIATGE A CARCASSONE

Hem anat al Teatre a Barcelona a veure "Pels Pèls" un dissabte a la tarda i després vam fer una mica de resopor.

Els dies 21 i 22 d'abril vam gaudir de la nostra primera sortida a l'estranger (sense comptar Andorra). Vam anar a França. A Carcassonne i Narbonne. Va ser un viatge molt i molt bonic. La vista a la Cité Medieval de Carcassonne, interessant. La situació del nostre hotel era esplèndida. Al costat del riu i enfront mateix de la "Cité".

Resclosa a Carcassonne

De dia ja era maco però a la nit il·luminada, fantàstica. El diumenge al matí, vam embarcar al Canal du Midi, per fer una excursió. Vam haver de passar dues rescloses i, realment, és una experiència inoblidable. A continuació vam visitar Narbonne. És una ciutat molt antiga. Va ser un creuament de camins entre la gent que baixava

del nord d'Europa i es dirigia cap a Itàlia, Espanya o l'Orient, sobretot en èpoques d'invasions o creuades. I això es nota.

També hem celebrat, com sempre, el Dia de la Dona, el berenar de Sant Jordi i com a cloenda del curs 2006-2007, el Sopar de Fi de curs que va tenir lloc al Casal el dia 30 de juny.

Pel proper any volem intentar fer un curs d'anglès, continuar amb el curs de fotografia, completar el 2n curs de Word i Excel, etc.

Us seguirem informant de tot el que faci referència al Grup de Dones de la Nou de Gaià i us convidem a participar en totes les activitats proposades.

EXCAVACIONS I SERVEIS AGRARIS

JOAN FORTUNY

C/ Hostalets, 22
43763 La Nou de Gaià

977 65 54 38
650 31 26 27
646 00 60 77

També animem a totes les dones que viuen a la Nou i encara no són sòcies a fer-se'n, i així poder-nos conèixer i relacionar-nos.

Fins aviat.

■ COOPERATIVA AGRÍCOLA

■ MESURES MEDIAMBIENTALS

RECOLLIDA DELS ENVASOS

FITOSANITARIS

Per Ricard Rey

L'agricultura a l'Estat espanyol va utilitzar durant l'any 2006 un total de 150 milions de quilos de productes fitosanitaris, emprats per eradicar les plagues i assegurar la quantitat i la qualitat de les collites.

Només dels recipients d'aquests productes es van generar 6279 tones de residus perillosos, la mala gestió dels quals pot implicar problemes mediambientals en el medi rural, com la contaminació de rius i sèquies o l'emissió de gasos tòxics, a més a més de la degradació de l'entorn natural i el paisatge quan els envasos són

acumulats en petits abocadors o abandonats al mig del camp.

El sistema SIGFITO, creat ja fa cinc anys per evitar l'impacte ambiental d'aquests envasos, consisteix en la recollida d'envasos fitosanitaris de totes les marques que s'hi adhereixen

(contenen el símbol SIGFITO). D'aquesta manera el pagès pot dipositar en un contenidor de recollida els envasos buits dels productes que ha utilitzat per al seu posterior reciclatge.

La Cooperativa Verge de les Neus de la Nou ja fa aproximadament un any que s'acull a aquest sistema de recollida de residus i cada cop són més els pagesos que es desfan dels envasos d'aquesta manera controlada. Cal dir que aquest servei és totalment gratuït.

Des d'aquest espai volem animar a tots els qui encara no ho gestionin de manera correcta que s'acullin a aquesta campanya que facilita als pagesos desfer-se dels envasos de forma neta. Cal recordar que la Llei així els obliga i que les sancions mínimes d'infracció d'aquesta normativa són de 3000€.

Excavacions

A. Cantón

Treballs amb martell, mini i camió

Excavacions Antoni Cantón, S.L. - Avgda. Catalunya, 58
Tel. 977 655 256 - Tels. mòbils 659 835 116 - 659 672 077
43763 LA NOU DE GAIÀ (Tarragona)

■ SOLIDARITAT

■ DONACIÓ DE SANG

AMB UNA VEGADA NO N'HI HA PROU

Per Sefa Martí

El dia 22 de maig de 2007 va tenir lloc una campanya de donació de sang, al Casal Municipal de la Nou; l'horari fou de les 19 a les 21.30 hores i l'afluència de donants va superar les previsions del propi Banc de Sang i Teixits. Hi van haver 28 donacions i 4 oferiments. El Banc de Sang i Teixits és l'únic banc de sang de Catalunya i, per tant, té la responsabilitat de subministrar els components sanguinis que necessiten tots els centres sanitaris del nostre territori.

Cal tenir present que, diàriament, es realitzen intervencions quirúrgiques, trasplantaments d'òrgans o tractaments oncològics que requereixen transfusions de sang.

Per donar assistència als més de 14.500 llits hospitalaris, el Banc de Sang i Teixits, necessita recollir 1.000 donacions de sang cada dia; per mantenir aquest ritme durant l'any 2007, els caldrà unes 270.000 donacions anuals, de les quals més d'un 70% s'obtenen a les unitats mòbils com la que es va desplaçar a la Nou.

La sang i els seus components tenen una vida limitada i, per assegurar-ne un estoc, cal que la donació esdevingui un hàbit. Recordeu que la donació de sang és un acte ràpid

**amb
una vegada
no
n'hi ha prou**
vine a donar sang

i gens dolorós, en què se segueix una sèrie de passos per tal de garantir la màxima seguretat tant per al donant com per al futur receptor. Existeixen unes condicions bàsiques per poder donar sang:

- Tenir més de 18 anys
- Pesar 50 kg o més
- En cas de ser dona, no estar embarassada

Les dones poden donar un màxim de 3 vegades a l'any i els homes 4 i, en ambdós casos, l'interval mínim entre donacions ha de ser de 2 mesos.

Per aquesta raó, s'ha parlat amb el Banc de Sang i Teixits per fer, almenys, dues campanyes a l'any a la Nou, tenint en compte l'alt grau de participació i conscienciació que hem demostrat els nouencs i nouenques. Hem d'incorporar la donació de sang com un hàbit a la nostra vida i engrescar als qui encara no s'ho han plantejat.

■ FETS I COSTUMS

■ UNA ULLADA AL PASSAT

LA FESTA MAJOR A

MITJANS DEL S. XX

Per Martí Martí

i Teresa Figueras

Tots els dissabtes i els diumenges a la mateixa hora i a les mateixes taules fan petar la xerrada. Els temes són variats i recorren tots els àmbits de la vida quotidiana amb pinzellades d'aquest i d'altres temps viscuts i retinguts en les seves memòries. Només cal una paraula per obrir la caixa dels records i deixar-se endur per una ullada al passat.

Una de les festes majors que més recorden és la de l'any 1940. Ells tenien entre 7 i 16 anys. Després de molts anys es va tornar a interpretar el Ball de santa Magdalena.

Es va muntar un envelat a l'era del Morenes, per si de cas feia mal temps, i es va representar els tres dies que va durar la festa, inclòs el tercer dia, el dia del gos. Tot i que ells eren molt joves, recorden qui eren alguns dels actors: la Carme Cañellas (Magdalena), el Ventura Ramon (figurant), el Lluís Martí Marquès (Llucifer), la Neus Casas Martí (samaritana), la Teresa Baduell... Els qui van intervenir-hi ho recorden com un treball dur ja que llavors els pagesos (la majoria ho eren) treballaven de sol a sol. L'assaig

■ FETS I COSTUMS

■ UNA ULLADA AL PASSAT

LA GRAN FESTA MAJOR, ANY 1940

i preparació del Ball va durar tres mesos i es trobaven diàriament i no van fallar ni un dia; tota preparació era poca perquè tot sortís bé. I va arribar el dia i va ser un èxit.

El poble es va omplir de gom a gom: molta gent, d'altres pobles, va venir a la Nou per veure el Ball.

A l'envelat també s'hi va ballar. Què seria d'una Festa Major sense ball? Va tocar l'orquestra Els Planes de Martorell que, en aquell temps, era una de les punteres als pobles modestos. De sessions de ball n'hi va haver tres: al migdia el ball de vermut,

a la tarda el ball de tarda i a la nit el concert i el ball de nit.

Les dates religioses marcaven el calendari de la vida laboral. Era pràcticament obligatori assistir a l'ofici que era solemne i cantat. L'oficiaven tres capellans i dalt del cor tocava l'orquestra i cantaven els cantors, que aquí a la Nou tenien anomenada (cantaven molt bé).

Tot plegat tenia una durada d'1,30 hores. També es feia la processó. Es treia santa Magdalena que era una imatge bastant imponent. Aquí recorden la primera suada

important ja que es feia en hores de sol.

Tot i que la Festa Major durava tres dies, se n'hi afegia un quart que era el dia de sant Jaume que era una festa de precepte i per tant s'havia de fer. Les dates vermelles en el calendari era obligat de celebrar-les.

El partit de futbol era una altra de les activitats importants de la Festa. S'acostumava a fer un partit bastant lluit ja que l'Arcadi Virgili, que jugava amb el Barcelona acostumava a portar un jugador de categoria com en Torres, en Martínez, en Miarnau.... En aquests temps la Nou tenia un bon equip. Es jugava contra equips com la Torre, Salomó.....i venia gent dels pobles veïns a veure'l.

Totes aquestes activitats les organitzaven els joves (des dels 14 anys fins casats) i es costejaven amb les seves aportacions i la venda de llotges. Algun any també s'havia fet pagar entrada.

Abans la Festa Major suposava un esdeveniment on es retrobaven els familiars ja que s'acostumava a convidar els parents que vivien en altres

■ UNA ULLADA AL PASSAT

PER LA FESTA MAJOR, EL DINAR MÉS EXTRAORDINARI DE L'ANY

Ball de Santa Magdalena 1940

poblacions. Els homes podien fer festa els tres dies ja que la Festa Major de la Nou cau en unes dates de poca feina als conreus tradicionals de la zona: garrofer, vinya, olivera, ametller...

El menjar de la Festa Major també era extraordinari. Era el dia que es menjava més carn de tot l'any, més fins i tot que per Nadal. A moltes cases, aprofitant que havien de tenir convidats, es criava un cabridet que es matava a la Festa Major. Ja s'esperava amb deliri la

vigília per poder menjar sang i fetge.

I l'endemà, el dia de la festa, al matí, per esmorzar, ja es menjava carn. Els músics de l'orquestra es repartien entre les cases del poble tant per menjar com per dormir. Si s'hi trobaven bé, l'any següent repetien casa.

Era costum també que a la Festa Major tothom estrenés alguna cosa. Normalment qui podia estrenava vestit que durava cinc o sis anys. En aquella època no estava ben vist

anar a ballar a l'envelat o a la sala sense l'americana i tot i que es comprés de roba "d'entretemps", que es deia, els nois i homes acabaven amb els vestits ben suats. Normalment també es portava corbata.

Eren unes dates en què es feien noves coneixences, entre nois i noies d'altres pobles. Eren unes dates molt esperades ja que durant la resta de l'any l'esbarjo es reduïa a missa els diumenges, anar a fer el vermut al cafè de la Cooperativa al migdia i a ballar a la tarda al mateix lloc.

Cada any, durant la Festa, succeïen fets anecdòtics que llavors s'anaven recordant durant una bona temporada. Tothom observava molt el que feien els altres, com vestien, com ballaven... ja que tampoc hi havia massa coses més a fer i només d'això ja sorgien temes de conversa entre els diferents grups.

Al poble també hi venien els firaires (la jovenalla els esperava per poder comprar foteses), els torroners, els retratistes amb els seu trípode i objectes com una barca, un avió sobre dels quals la gent

■ UNA ULLADA AL PASSAT

EL DIA DEL GOS, INICI DE LA TEMPORADA DE BANY

4

Robert Martí Marquès i Isidre Rovira Llenas

s'hi fotografiava; per un mòdic preu esdevenien aviadors, mariners...

La Festa Major s'esperava amb ànsia i es gaudia de totes i cadascuna de les activitats que s'organitzaven. També s'acudia

a les festes dels pobles veïns. La Pobla era la que obria el cicle.. Tot el jovent s'hi desplaçava, la majoria a peu, per anar-hi a ballar.

Una altra curiositat és que el dia del gos s'iniciava l'època de

bany. A la tarda, després de dinar, totes les famílies que tenien carro o cavalleria anaven cap a la platja, a Tamarit o a la Móra. No costa d'imaginar la calor que es passava durant el trajecte; després de dinar, mes de juliol i

al voltant d'una hora i mitja, segons el que es fes córrer l'animal, per arribar a la platja. Un cop allí, s'hi acostumava a fer un berenar-sopar. La gent estenia una manta i estirats menjaven samfaina amb conill... N'hi havia que hi anaven per lliure (els que tenien bici) i en passar pels diferents grups arplegaven menjar dels uns i dels altres. Al capvespre es tornava cap a casa. L'època de bany s'acos-tumava a tancar per Sant Roc, el 15 d'agost. Tot pujant de la platja el jovent es quedava a ballar a Ferran que aquest dia celebra la seva Festa Major.

La diferència amb la Festa Major d'ara és abismal. Ara hi ha més activitats, però la Festa Major comparteix protagonisme amb totes les festes que tothom celebra al llarg de l'any. En aquell temps les Festes Majors eren pràcticament l'única cosa que trencava la rutina de la vida quotidiana. La gent no viatjava, no hi havia ràdio a la majoria de cases i la tele encara no existia.

I segons ells, tot i així, la gent gaudia més de les petites coses.

MESTRAL AGRÒNOMS, S.L. ENGINYERIA DEL MEDI AMBIENT
C/ Raval Martí Folguera, 8, 3r. 2a. 43201 Reus (Baix Camp)
Tel. 977 12 70 27 · Fax 977 12 70 58 mestral@tinet.org

■ HISTÒRIA

ELS REQUESENS, SENYORS D'ALTAFULLA I LA NOU. SEGLE XIV-XV (SEGONA PART) Per Lluís Virgili

Els descendents de Lluís de Requesens i Cardona

Finalitzàvem la primera part de l'article posant en qüestió la versió més estesa pel que fa a les dates (1472), circumstàncies (venda) i protagonistes (Lluís de Requesens i Pere de Castellet) que intervenen en el canvi de titularitat de la senyoria d'Altafulla i la Nou.

L'any 1993 el Centre d'Estudis d'Altafulla publica un article d'Isabel Companys i M. Joana Virgili, titulat "Noves dades sobre el castell d'Altafulla i el llinatge dels Requesens, a través d'un inventari de 1506 i altres documents del notari tarragoní Joan Comes". De l'anàlisi dels documents i de l'inventari s'arriba a les conclusions següents:

-Lluís de Requesens i de Cardona i la seva esposa Violant de Muntanyans tingueren tres fills: Francina, Pere i Isabel. Pere heretà la senyoria d'Altafulla i la Nou, però va cedir temporalment el castell i lloc de la Nou a la seva germana Isabel, com a permuta de la lilegítima -document redactat al castell de Tamarit el 24 d'octubre de 1486-. L'altra germana,

Francina, soltera, traspasà a Barcelona.

-El 2 de febrer de 1491, Isabel retorna a Pere la senyoria d'Altafulla i la Nou (se suposa, un cop fet efectiu el pagament de la lilegítima).

-El 31 de desembre de 1496, Pere, greument malalt, nomena a la seva germana Isabel com a hereva universal.

Donació de la senyoria

L'1 de desembre de 1506 es redactà a Mas Rabassa el document en el qual Isabel, l'hereva, fa donació de les seves propietats al seu parent Perot de Castellet i de Requesens. Isabel imposa unes clàusules de reserva de 50 lliures barcelonines i dos censos de 10 i 8 sous cadascun. A més s'especifica el cobrament de 12 lliures cada quatre mesos per la seva manutenció.

L'inventari

Pel que fa a l'inventari, té lloc poques setmanes abans de la donació. Parteix de la casa altafullenca de Joan Bergueta, on Pere hi residí fins a la seva mort, degut, molt probablement, als estralls causats al castell pels fets bèl·lics ocorreguts

durant la guerra civil entre Joan II i la Generalitat. Recordem que els Requesens són destacats reialistes.

Val a dir que l'aportació de dades és molt valuosa per conèixer els béns que deixa en herència el difunt Pere. Davall d'un exhaustiu detall de totes les pertinences del castell, puntualitzà:

"E mes, la baronia d'Altafulla i de la Nou, ab totes propietats, et cetera", sense especificar-les.

Les branques familiars

"La virreina de Nàpols", Isabel de Requesens i Enríquez, pintada per Giulio Romano el 1518 (Museu del Louvre).

■ HISTÒRIA

RÈGIM SENYORIAL

2

Aquesta nissaga tarragonina, ja entroncada amb les principals famílies de la noblesa catalana (Montoliu, Queralt, Cardona, ...), s'emparenta posteriorment també amb els Icard (senyors de Torredembarra i Vespella), i altres branques de la nissaga també amb la poderosa noblesa castellana dels Enríquez y Zúñiga.

Això els permet un destacat protagonisme en els afers polítics i econòmics, sobretot els relacionats amb Itàlia, durant el regnat de Ferran el Catòlic. Entre els successors, cal citar personatges tan rellevants com Isabel de Requesens i Enríquez, virreina de Nàpols o Lluís de Requesens i Zúñiga, l'heroi de la batalla de Lepant, com a lloctinent de Joan d'Àustria (per cert, amb la col·laboració d'una galera de Tamarit).

Règim senyorial i vida quotidiana

Dels senyors disposem d'informació per seguir amb més o menys encert les seves petjades, però del poble i la seva gent, sovint cal situar-nos en el context històric per omplir els buits documentals. D'aquesta manera, tractem de cercar respostes als temes plantejats:

a) Règim senyorial.

El pagès està sotmès al règim senyorial, pel qual ha hagut de pagar una entrada inicial d'establiment al senyor per explotar unes terres, amb el compromís de pagar-li també una part variable (tasca), a més d'una quota fixa (cens), que normalment es feia efectiva amb animals de corral, pernil, ous, cereals, vi, oli, ... Aquest contracte, anomenat d'emfiteusi, mantenia la propietat del senyor –domini directe– però el pagès podia establir l'explotació o els pactes que volgués, sempre que pagués els impostos al senyor.

A banda d'aquestes obligacions, havia de realitzar unes prestacions personals a les terres directes del senyor (poda, verema, tragina, jova, ...). El senyor també té altres formes de control, com són els monopolis sobre els forns, ferreries, aigües dels molins, drets de pas, etc., i sovint els

recorda i els posa de manifest en els documents anomenats capbreus, on s'especifiquen les característiques i els béns senyorials sotmesos a emfiteusi. El pagès també està sotmès als impostos de l'església: delmes, primícies.

Tota aquesta situació encara es veu més agreujada a la Catalunya Vella amb els pagesos remença, sotmesos als anomenats "mals usos", que els relegava gairebé a una situació d'esclavitud. Un primer pas en la seva resolució, encara que no satisfactori, ve donat per la Sentència de Guadalupe, de 1486, que si bé elimina els mals usos, no posa fi a les senyories. Aquesta sentència també afavoreix els interessos dels pagesos rics, anomenats pagesos grassos, que treballaven moltes terres del senyor i en cedien algunes als pagesos pobres. Dins del grup dels pagesos grassos, el senyor tria el batlle, com a representant seu al poble, encarregat de cobrar els censos.

b) Vida quotidiana

Partim del fogotjament de 1496, on a la Nou es comptabilitzen vuit focs, és a dir, unes 36 persones. Per tal de comparar amb algunes poblacions veïnes, a Altafulla hi havia 40 focs, a Vespella 20, a Montornès 14, i

PALLARÈS
CONSTRUCCIONS

*Avgda. Catalunya, 62
43763 La Nou de Gaià
Tel. 977 655 283*

jmpallares@conspallares.com

■ HISTÒRIA

VIDA QUOTIDIANA, VUIT FOCs A LA NOU

en tot el Camp de Tarragona, 3727. Ara fem un exercici d'imaginació per situar-nos en el poble cinc-cents anys enrere. Pels indicis de les restes que es conserven al costat de l'actual castell, situem unes vuit o nou cases a la part alta del turó. S'aprofita el fort desnivell del terreny, o si convé, s'escapcen les roques per tenir coberta la part de darrera de la casa, i al mateix temps, hi trobem incrustats els suports dels cabirons. Les petites

balmes s'utilitzen, algunes de corral, altres de magatzem per guardar la collita, juntament amb les sitges excavades a terra o a les roques, on conserven els cereals, el vi i l'oli.

Afegim-hi una petita església romànica en el lloc on avui està ubicada l'actual església, i en un lloc preponderant, l'antic castell, on el senyor exercia o hi delegava el seu poder. La vegetació que

envolta el turó és boscosa, no té res a veure amb la que sempre hem vist contornejant l'extrem del turó d'abundants paleres –figueres de moro-, atès que la planta no s'introdueix a la península fins ben entrat el segle XVI, procedent d'Amèrica.

Una primària xarxa de camins connecta amb els pobles de la rodalia, i per raons òbvies, el d'Altafulla ocupa un lloc destacat. Encara avui, podem seguir el rastre del vell camí d'Altafulla com a mut testimoni que conserva la memòria d'uns temps en els quals els destins dels dos pobles eren compartits. És significatiu que el seu origen / fi a Altafulla tingui lloc davant l'entrada posterior del castell, arran de l'era i pallissa del "Senyor", com es pot veure avui perfectament identificat en la placa del carrer.

La producció agrícola té diverses formes de canalització. L'una, mitjançant el port de Tamarit, petit però molt actiu en el comerç de cuir, greix, pells, cansalada, sal, fruits secs, fustes, cordes, i d'altres.

També existien els mercats setmanals, en aquelles viles que tenien aquest privilegi, com Tarragona, Reus, Vila-Rodona, etc., i també les fires anuals com les de l'Arboç, Tarragona, Vilafranca, o

"Tapis de la Bona Vida", segle XV, museu de la Catedral de Tarragona.

■ HISTÒRIA

GENT DE LA NOU

4

també la d'Altafulla, que havia obtingut aquest privilegi per concessió del rei Alfons el Magnànim el 1420, a instàncies de Lluís de Requesens, el senyor de la vila, que de retruc obtenia una important font d'ingressos en recaptar els impostos per les transaccions que s'hi feien.

Gent de la Nou

Conclouré el present article fent un recull de dades, extreïtes de diferents arxius i publicacions, que fan referència a persones o fets relacionats amb la Nou durant aquest lapse:

Del Manual Notarial, del rector d'Altafulla Mn. Anton Escudé 1451-1465, servat a l'arxiu històric Arxidiocesà de Tarragona, tenim registrat:

Tancaments metàl·lics
Reixes i portes
Bruc

620 32 52 92

-Testaments d'Antoni Matheu, Bernat Calull, Antoni Casanovas, Benet Reverté, Antoni Cases, Joan Reverté i Miquel Rocamora, tots de la Nou.

-Tasca: Joan de Conesa, procurador, lleva la tasca a Pere Rocamora i Miquel Rocamora de la Nou.

-Tasca: Joan Conesa, procurador, lleva la tasca a Guillem Ballaste i Antoni Casanova de la Nou i Antoni Cases, Antoni Matheu, Bernat Molner de Virgili.

-Capítols de Pere Oliver i Clara Rocamora.

D'altres referències ens vénen de Torredembarra, segons diversos arxius i documents consultats per I. Companys, en la seva obra "Torredembarra i Clarà medievals, segle XIII-XIV".

-1336: El 17 d'agost, Samuel Abenaifa -jueu- deixa 100 sous a Guillem Pallarés de la Nou i la seva muller, Elisenda, a tornar en un termini d'un any amb 20 sous d'interès.

-1340: El 10 d'abril, Elisenda Clarà, filla de Berenguer de la Nou, esposa en segones núpcies de Bernat Rauric, habitant de

mas Guerau de Clariana, féu donació dels béns que posseïa el seu fill Antoni, i entre d'altres béns que retingué, figuren deu quarteres de sal anuals que extreïen de les salines de Clarà.

-1374: El 27 d'agost, Guillem d'Esplugues reconegué haver percebut d'Arnau Ballester de la Nou, i de Guillem Serrador, 500 sous en diversos pagaments per la venda d'un alberg, amb les seves possessions.

Del Centre d'Estudis Altafullencs, a l'article "Els altafullencs a la segona meitat del segle XV", de Salvador J. Rovira i Gómez:

-El 2 de novembre de 1451, reconeixement de deute per la compra d'una mula, entre Pere Rocamora de la Nou amb Joan Bergueta, comerciant d'Altafulla, per un preu de 37 florins.

-"Guillem Casanoves, així com la seva muller Antònia, era de la Nou, però residia a Altafulla. El 20 d'abril de 1453 comprà a Bernat Morató, per 6 florins, una casa al costat de la de Bernat Vidal, la qual tenia l'obligació de pagar al senyor el cens anual de dues gallines per Nadal. En les seves darreres voluntats nomena com a marmessors al rector Mn.

■ HISTÒRIA

ARXIUS DE TORREDEMBARRA I ALTAFULLA

Antoni Escudé i Joan Randé de la Nou.”

-“A Altafulla residia Berenguer Rebull, natural de la Nou, que atorgà darreres voluntats a 1454, casat amb Miquela i pare de Simeó, Antònia, Maria i Tecla.”

-El 25 de maig de 1455, tres pagesos de la Nou (en Talull, en Mateu i en Rocamora) reconegueren que devien 11 quarteres de blat comprades a raó d’ 11 sous la quartera, a Pere d’Altafulla.

-“L’any 1462 vivia a Altafulla Bartomeu Ferran, casat amb una Ballester de la Nou.”

De l’Arxiu de la Corona d’Aragó, dues dades curioses:

-“El 12 de desembre de 1414, el rei Ferran I absol el cavaller Joan de Requesens de l’acusació d’haver molestat uns caçadors de perdius a Montornès, lloc de l’abat de Santes Creus.” El cavaller, de la família dels Requesens, s’havia endinsat dins dels dominis de Santes Creus i havia estat denunciat pels monjos.

-El 16 de gener de 1465 “Nomenament d’un recaptador per Altafulla i la Nou per part de la Generalitat”.

■ COSTUMARI CATALÀ

■ SANTA MARIA MAGDALENA 22 DE JULIOL

LA HISTÒRIA DE LA NOSTRE PATRONA

Diu la Història Sagrada que santa Magdalena era germana de santa Marta i de sant Llätzer. De la vida lliure i llicenciosa, Jesús la va convertir a la vida honesta i religiosa.

La tradició universal diu que santa Magdalena va fer penitència sota d’una balma a la Baixa Provença, vora de Marsella, però la tradició catalana conta que va fer-la a les muntanyes de Corbera del Baix Llobregat. Segons la veu popular, la gran Santa penitent va passar a Catalunya els darrers catorze anys de la seva vida, i va morir-hi.

Santa Magdalena era venerada al convent de monges repenedides de la Riera de Sant Joan, vora del carrer de Sant Pere més Baix a Barcelona.

Era la patrona i advocada dels apotecaris, dels herbolaris i dels barbers, segurament per raó del pot d’ungüent balsàmic i perfumat amb el qual va untar els peus de Jesús.

Es feien fires d’herbes perquè es creia que la Santa les protegia i que augmentava llur virtut remeiera i balsàmica. Un altre

producte típic d’aquestes fires eren les avellanes tendres que es menjaven per les postres del dinar i per berenar la mainada. Diu el refrany:

Per santa Magdalena
l’avellana, plena.

També era l’advocada del cabell. Els calbs la invocaven perquè els en fes créixer, i més encara perquè els en conservés el que tenien. I les dones la invocaven per tenir una bona forra de cabell. Les àvies s’estufaven bé els cabells i se’ls mullaven amb aigua beneïta i els duïen sense lligar:

Per santa Magdalena,
la cabellera, plena

Per santa Magdalena
la cabellera, estesa

Fan Festa Major els pobles de: Esplugues de Llobregat, Corbera de Llobregat, Arnes, a la Terra Alta, Bonastre on eren tradicionals representar-hi el ball de Santa Magdalena, que figurava la conversió de la gran penitent. La protagonista, aconsellada per la seva germana Marta, anava a sentir a Jesús con predicava, i el sermó la

■ SANTA MARIA MAGDALENA 22 DE JULIOL

RODOLINS POPULARS VINCULATS A LA FESTA

Imatge de Santa Mª Magdalena
de l'església de la Nou

compungia tant, que es penedia de la seva vida pecadora i es postrava humiliada als peus de Jesús. Tenia fins a 25 personatges.

També es representava en d'altres poblacions properes, a tall de simple espectacle i sense que fos número obligat de festa major.

Aquest dia té un petit refranyer, relacionat, sobretot, amb l'agricultura, i especialment amb les avellanes:

Per santa Magdalena,
la figuera és plena.
la figa, madura,
el raïm, pintat.

Per santa Madgalena,
l'avellana, plena.

Per santa Magdalena ,
vés a la figuera,
I, si no en trobes
torna-hi per Santa Ana.

Per santa Magdalena,
l'avellana plena.
I per Sant Llorenç
clava-li les dents.

Per santa Magdalena,
i sant Jaume,
l'avellana a taula.

Si per santa Magdalena plou,
es podreix la castanya i la nou.

Qui bat abans de santa
Magdalena,
bat sense pena.

Per santa Magdalena,
l'avellana, plena,
i el pinyó, madur.

La que fila per santa Magdalena
farà bona tela.

■ LITERATURA

■ POESIA

BREVE RECORRIDO POR LA POESÍA

Per Ignacio S. Micholed

La evolución de la poesía a lo largo del tiempo ha tomado diferentes caminos en cuanto al aspecto formal de las rimas y la métrica. De igual modo los asuntos expresivos, aun manteniendo una tendencia notable sobre la poética amorosa, se fueron ampliando a otras preocupaciones sobre aspectos sociales y cotidianos en un acercamiento a la realidad plural que no fue comúnmente tratada hasta el siglo XX.

Desde que en la edad media aparece la lírica culta, posterior al Mester de Clerecía, hasta el Renacimiento en que aparece una lírica de influencia italiana por la incorporación del soneto, no hubo en poesía una gran ruptura en los estilos y estructuras.

INSTAL·LACIONS PERE

Electricitat

Calefacció

Gas

Aigua

Aire condicionat

La Nou de Gaià (Tarragona)

Mòbil: 609 23 53 08

■ POESIA

REALISMO, UN CAMBIO EN EL MODO POÉTICO

2

Con la llegada del Barroco y su tendencia "cultista", autores como Luís de Góngora reaccionan con alardes frente a la preferencia popular. Esta estrofa alude en forma crítica a los "apasionados" por Lope de Vega en un pomposo estilo por querer rizar el rizo:

*Patos de la aguachirle castellana,
que de su rudo origen fácil riega,
y tal vez dulce inunda nuestra Vega
con razón Vega, por lo siempre llana.*

El paso por la corriente neoclásica en el siglo XVIII deja abonado el terreno para la aparición posterior del Romanticismo en el siglo XIX. Un ejemplo de la poesía neoclásica, con reminiscencias líricas del pasado, es esta estrofa de Juan Meléndez Valdés:

*No con mi blanda lira
Serán en ayes tristes
Lloradas las fortunas
De reyes infelices*

El Romanticismo aparece con fuerza para instalarse en el mundo poético como una contraposición al Neoclasicismo; así se consolida como un movimiento en que lo preferente es el ámbito de los sentimientos. La insatisfacción por lo vivido en la realidad y lo deseado conforma el núcleo de este movimiento que apenas durará diez

años antes de la llegada del realismo. En estos versos de José de Espronceda, del "Canto II a Teresa", se puede notar la angustia existencial.

*¿Por qué volvéis a la memoria mía,
Tristes recuerdos del placer perdido,
A aumentar la ansiedad y la agonía
De este desierto corazón herido?
¡Ay!, que de aquellas horas de alegría
Le quedó al corazón sólo un gemido,
¡Y el llanto que al dolor los ojos niegan,
Lágrimas son de hiel que el alma anegan!*

La aparición en Francia, a mediados de siglo, del Realismo propicia reflejar la sociedad y el costumbrismo del momento, dejando de lado los aspectos fantásticos y de ensoñación romántica. Así, estos versos de Ramón de Campoamor nos colocan los pies en el suelo de la realidad:

*Nada hay verdad ni mentira:
todo es según el color
del cristal con que se mira*

La aparición del Modernismo y con él la figura de Rubén Darío, renueva la temática y la musicalidad poética de modo que, como escribió Darío en "Palabras liminares" (1896) diciendo acerca de la métrica y el ritmo:

Rubén Darío

"Como cada palabra tiene un alma, hay en cada verso, además de la armonía verbal, una melodía ideal. La música es sólo de la idea, muchas veces".

Y continuaba proclamando con un claro sentido de renovación:

"Lo primero, no imitar a nadie, y sobre todo, a mí."

El Modernismo trae a la poesía la musicalidad, la noche y los crepúsculos, la naturaleza, los lagos, el mar, los bosques... como en estos versos de Juan Ramón Jiménez:

Las nubes y los árboles se funden y el sol les trasparenta su honda paz.

Tan grande es la armonía del abrazo,

■ POESIA

MOVIMIENTOS POÉTICOS

que la quiere gozar también el mar,
el mar que está tan lejos, que se acerca,
que ya se oye latir, que huele ya.

El cerco universal se va apretando,
y ya en toda la hora azul no hay más
que la nube, que el árbol, que la ola,
síntesis de la gloria cenital.

El fin está en el centro. Y se ha sentado
aquí, su sitio fiel, la eternidad.

De este modo se llega al último
movimiento poético del siglo XIX
que continuará en los primeras
décadas del fascinante siglo XX.

Juan Ramón Jiménez

■ LITERATURA

■ RELAT

LA NOCHE DE
SAN JUAN

Per Jesús García

La luna llena recortaba las siluetas de los hombres sobre un mar plateado. Kamal, en tensión, apretaba su cuerpo contra el borde de la barcaza, dispuesto a saltar. Había llegado el momento. Sabía que, en cualquier instante, aquel hombre que manejaba el timón y apretaba los ojos para aguzar la vista sobre la costa gritaría: Fuera! Saltar! Que Alá os acompañe!

No era un mal hombre. Había tenido que darle todo el dinero que su primo le había enviado desde Barcelona, pero había cumplido. Acababa de asegurarse que iba a dejarles lo más cerca posible de la costa, pero Kamal sentía el miedo en sus ojos.

La luminosidad de la luna llena le permitía maniobrar en la noche con facilidad, pero si se acercaba demasiado la barcaza podía ser vista desde tierra. Hacía rato que veían resplandores de hogueras sobre la playa y debían costear para alejarse de ellas antes del desembarco.

Su primo Karím le había dicho que no se juntara con nadie, que

■ RELAT

¿DÓNDE SE ENCONTRABA?

2

lo mejor era irse solo en cuanto saltara del barco y acercarse lo antes posible a algún lugar habitado para mezclarse con la gente de allí. Luego, tenía que arreglárselas para llegar de algún modo a Barcelona.

Estaba empapado, había pasado mucho miedo durante el viaje y apenas había hablado con ninguno de aquellos hombres que ahora, como él, de pie sobre la barca, apretaban los dientes dispuestos a saltar. Ahora! Fuera! Fuera! Fuera!

Saltó al agua y echó a correr resistiendo el choque de las olas sobre sus muslos. Corrió más que nadie y en cuanto salió del agua, sin mirar atrás, siguió corriendo hasta penetrar en un arbolado, apenas a quinientos metros de la costa. Se tiró al suelo y se sintió protegido: ya nadie le veía. Durante unos minutos contempló las figuras de sus compañeros de viaje corriendo y dispersándose en diferentes direcciones. Algunos de dos en dos, algún grupo de tres; otros, en solitario, como él.

Lo primero, era enterarse de dónde se encontraba y cómo estaba de lejos Barcelona. Al norte, eso lo sabía. Debía avanzar hacia el norte, el mar

siempre a su derecha. Tenía hambre, pero no le preocupaba. Imaginaba aguantar días sin comer. El problema era que no tenía absolutamente nada de dinero con el que conseguir un tren hasta Barcelona. Quédate al menos cincuenta euros, le

había dicho Karím. Con eso podrás comprar un billete por lejos que te dejen, le había insistido una y otra vez. Pero el dueño de la barca les había exigido otros cien euros a cada uno para acercarles un poco más al norte. Sus últimos cien euros!

■ RELAT

CHICOS SENTADOS AL CALOR DE LAS LLAMAS

Comenzó a caminar entre las sombras del pinar hacia los resplandores de aquellas hogueras que había visto desde el mar. Arriba, en lo alto de una colina, divisaba las luces de un pueblo bastante grande que no estaba demasiado lejos. Al llegar al límite del pinar, contempló la playa. Al fondo, un grupo de casas, farolas, una gran hoguera y gente bailando al son de una orquesta cuya música alcanzaba a escuchar en ráfagas de viento. Luego, pequeñas hogueras por la arena, cerca del mar. Más acá, donde se acababan las casas, alcanzaba a ver unas cuantas barcas agrupadas y un grupo de personas que caminaba entre ellas, acercándose.

Al alejarse del resplandor de las farolas sus figuras se oscurecieron, pero luego, a

medida que se acercaban, la luminosidad plateada de la luna le permitía distinguirlas mejor.

Era un grupo de chicos, seis, contó, arrastrando ramas de palmera y hablando a gritos. Calculó que eran más o menos de su edad, diecisiete años, quizás más jóvenes, aunque eran bastante más altos que él...

Cuando llegaron a apenas a cincuenta metros de donde se encontraba, sintió miedo. Sabía que era imposible que le vieran, pero se apretó contra el suelo con cuidado de asomar apenas la cabeza. Si seguían avanzando tendría que irse corriendo de allí. Por suerte, de repente se detuvieron y, mientras uno de ellos comenzaba a lanzar petardos contra las olas, los otros apilaban unos cuantos cartones y las hojas secas de palmeras sobre ellos.

Un mechero, y estalla el fuego. Kamal, apretando contra su pecho la mochila que le acompañaba desde que había salido de su casa, de pronto volvía sentir el frío

de su ropa empapada y el miedo vivido durante la noche en alta mar, cuando la barca, a merced del oleaje, parecía una cáscara de nuez sin rumbo ni control.. El calor! Secarse!. La ropa de su mochila estaba tan empapada como la que llevaba puesta. Se acurrucó contra el pino y se quedó observando. Tenía sueño pero no quería dormirse. Sólo descansar, mirar... Más pronto o más tarde, los chicos acabarían por marcharse y podría acercarse al fuego, entrar en calor y secar la ropa. Luego, se cambiaría y esperaría a que amaneciera para ir al pueblo y averiguar dónde estaba.

Los chicos, sentados al calor de la llamas frente al mar, abrían coca colas de lata, hablaban, gritaban, algunos se levantaban para acercarse al mar y meter los pies en el agua.... Se sentía fatigado y tiritaba de frío, pero aguantaba sin moverse y sin cerrar los ojos.

Al cabo de una o dos horas, llegaron un par de chicos más y se sentaron con ellos. Pronto se dio cuenta de que uno de ellos era marroquí, como él, aunque hablaba con los otros en su lengua como uno más. Al cabo de un rato todos se levantaron

Carrer Cases Noves, 18 - Telèfon 977 65 50 37
43763 LA NOU DE GAIÀ (Tarragona)

Depilació · Manicura · Pedicura · Maquillatge
Permanent i Tint de Pestanyes · Ungles de Porcelana
Tractament facials i corporals

■ RELAT

ORIGEN, MARRUECOS

4!

y, dejando encendidas las brasas de la hoguera, comenzaron a alejarse hacia las farolas y las casas, donde la música parecía haber dejado de sonar.

Salió de su escondite, se acercó al fuego, lo avivó y comenzó a sacar de la mochila su ropa para secarla. Al acabar de extenderla, levantó la vista y se dio cuenta de que uno de los chicos del grupo se había separado de los demás y volvía sobre sus pasos hacia donde él. Debía haber esperado un poco más, pensó, dudando si echar a correr.

Se contuvo, salir huyendo era sospechoso. Karím le había dicho que desde que pisase tierra se comportase como si llevara años allí. El chico ya estaba cerca y le había visto.

Al llegar hasta él, le hizo un saludo con la mano y se agachó

para recoger un paquete de cartón que había olvidado sobre la arena. Petardos, le dijo, mientras se incorporaba. Entonces fue cuando se quedó mirándole fijamente.

- Marroquí? – le preguntó, en su lengua. Kamal suspiró al descubrir que hablaba como él..
- Sí. Tú, también?
- Mis padres. Yo, en realidad, nací aquí. Pero vamos a Marruecos todos los veranos. Mi padre tiene un buen trabajo, en la construcción... Me llamo Ahmad.
- Yo Kamal. Busco trabajo...
- ¿Aquí? ¿Vives en Alafulla?
- ¿Este pueblo se llama Alafulla?
- Claro... De dónde vienes? – le preguntó, mirando la mochila y las ropas de Kamal extendidas alrededor del fuego.

Dudó antes de con-testar. Aquel chico era como él y le inspiraba confianza, pero tenía que ser prudente.

- Eso no importa. Voy a Barcelona, a buscar trabajo... ¿Está muy lejos de aquí?
- A una hora de tren.

-contestó- ... Siéntate y caliéntate, mis amigos volverán ahora con más leña... No te preocupes, son buena gente, compañeros míos de instituto.

No tardaron mucho en aparecer sus amigos arrastrando más hojas, los restos de una silla y algún tronco seco. Ahmad le presentó, aunque él no podía entender sus palabras:

- Es Kamal, va a Barcelona... Está empapado y tiritaba cuando volví.
- Los chicos le saludaron y, después de tirar al fuego

J.C. MARTÍ

*Electricitat, Fontaneria,
Calefacció i Gas*

LA NOU DE GAIÀ

■ RELAT

DESTINO, BARCELONA

cuanto traían, se sentaron en semicírculo frente a las llamas y el mar. Entonces, por fin, se atrevió a preguntarle a Ahmad.

-¿Cuesta mucho el tren a Barcelona? – Ahmad esbozó un gesto de duda y consultó con sus amigos.

- Pere dice que si subes al tren aquí, en Altafulla, como no hay estación y no se puede sacar billete, pues subes sin él y con un poco de suerte llegas a Barcelona sin ver al revisor...

Durante un buen rato los chicos permanecieron todavía allí, a su lado, alrededor del fuego. Él no podía entenderles, pero su presencia y el calor del fuego le daban confianza y

desvanecían sus temores. A veces hablaba algo con Ahmad quien, en un momento determinado, le preguntó:

- ¿No tienes dinero?
- No –reconoció-... Pero ya me arreglaré. Estoy contento de saber que Barcelona está cerca.

- Ahmad, tras oír su respuesta, se puso a hablar con sus amigos. Kamal sentía en sus miradas que hablaban de él y hubiera dado cualquier cosa por entenderles. Al rato, todos sacaron alguna moneda del bolsillo y se la dieron a Ahmad, que se volvió hacia él.

- Creemos que hacia las siete pasa el primer tren para Barcelona. La estación está ahí, muy cerca. Subes a él y, si te encuentras con el revisor, le dices que has subido en Altafulla. Recuerda Al-ta-fulla! –alargó las manos y le dio las monedas-. En ese caso, con esto tendrías bastante para pagar el billete...

- Nosotros tenemos que irnos a casa, pero, si quieres llamar a alguien te podemos dejar antes un móvil –Joan alargó la mano ofreciéndole el suyo. Dudó por un momento, pero lo cogió y marco el número de su primo Karín.

- Esta madrugada cogeré un tren en Al-ta-fu-lla para Barcelona. –Escuchó reconfortado el grito de alegría de Karim.

- Muy bien, chaval! Baja en la estación de Sans. Acuérdate bien, Sans. Yo te espero allí.
- De acuerdo. Hasta pronto!

Devolvió el móvil a Joan y suspiró aliviado. Luego, les dio las gracias a todos mientras se despedían, antes de alejarse en dirección a la zona habitada de las farolas. Se acercó más al fuego y dio la vuelta a su muda de repuesto y a la mochila.

Lo he conseguido, se dijo, tengo dinero en el bolsillo, un tren que me llevará a Barcelona y a mi primo esperándome. Alzó la vista del fuego y miró a los chicos, ya en la lejanía.

Un par de ellos se volvieron y alzaron la mano para decirle adiós. Él también alzó la mano y la agitó en el aire:

Adiós, amigos, nunca sabréis cuanto os agradezco lo que habéis hecho por mí!

Núria
alimentació

C/ RAVAL DELS HOSTALETS, 23
43763 LA NOU DE GAIA
TARRAGONA

977 649 018

■ LITERATURA

■ LLIBRES

EL CURIÓS INCIDENT DEL GOS A MITJANIT.

MARK HADDON

Per Davis Pallarès

Elogiada amb entusiasme per Oliver Sacks -brillant- i Ian McEwan -superba-, El curiós incident del gos a mitjanit és una novel·la que no s'assembla a cap altra.

El narrador, Christopher Boone, té quinze anys i pateix una forma lleu d'autisme. Sap molt de matemàtiques i poc sobre els

éssers humans. Li agraden les llistes, els sistemes, la veritat... Odia el groc, el marró o que toquin.

Mai no ha anat sol més enllà de la botiga de la cantonada, però quan descobreix que algú ha matat el gos d'una veïna, decideix iniciar una investigació. Lluny de fracassar, la recerca de Christopher, que emula el seu admirat Sherlock Holmes -el model de detectiu obsessionat amb el distanciament i

l'anàlisi dels fets-, qüestionarà ben aviat el sentit comú i el comportament dels adults que l'envolten.

TITOL: EL CURIÓS INCIDENT DEL GOS A MITJANIT.
AUTOR: MARK HADDON.
EDITORIAL: LA MAGRANA
GÈNERE: NOVEL·LA
PREU APROX: 16€

■ LLIBRES

LA GUERRA EN EL TARRAGONÈS

Per Òscar Martí

Obra d'Albert Manent (Premià de Dalt, 1930) i publicada per Cossetània Edicions (primera edició: abril del 2006).

L'autor fa un estudi sobre la guerra civil en els pobles del Camp de Tarragona (Tarragonès, Alt i Baix Camp) i efectua l'escandall dels morts en combat, empresonats i exiliats. En els seixanta-dos pobles inclosos en el llibre, ha comptabilitzat 108 assassinats i 370 exiliats.

Com diu l'autor al pròleg, hi ha pobles que ja comptaven amb estudis sobre la guerra civil, com Alcover, Cambrils, la Canonja, Constantí, Riudoms, la Selva i Vilaseca, a part de Tarragona, Reus i Valls, però la resta dels pobles del Camp de Tarragona objecte d'aquest llibre, com és el cas de la Nou, no en tenien. Hem d'agrair-li, doncs, el seu treball, basat en entrevistes orals, ja que permet deixar constància dels tràgics i ominosos fets que malauradament afectaren tots els racons de la geografia espanyola. De ben segur, amb el pas dels anys i amb la mort dels que els visqueren en primera persona, aquest llibre hauria estat impossible de realitzar.

■ LLIBRES

LA GUERRA CIVIL I LA REPRESIÓ DEL 1939 A 62 POBLES DEL CAMP DE TARRAGONA

Quant al poble de la Nou, transcripció literalment el que relata:

“Aquest poble al 1930 tenia 414 habitants i a les eleccions del febrer del 1936 van guanyar les dretes. Després de l'alçament militar es formà un comitè que va procurar aturar els mals revolucionaris. No obstant això, gent de fora van obligar a treure de l'església els retaules i les imatges i ho cremaren. El tresor parroquial fou destruït. Se salvà l'arxiu eclesiàstic, tot i que van cremar algun llibre del jutjat municipal. Amagant-la en un cup, se salvà la Mare de Déu de les Nues, propietat del castell de les Morenes (sic), la qual presideix el temple parroquial.

No es va perseguir ni empresonar ningú en el període de la guerra civil però a la retirada de les tropes republicanes el 1939 fou assassinat Salvador Ferrer i Guasch, secretari de l'Ajuntament i fill de Tarragona.

El comitè ajudà a salvar el rector del poble i mossèn Isidre Dalmau restà a la Nou. Dos propietaris importants i l'encarregat de marquès de Morenes s'absentaren de la Nou durant la guerra. Un d'ells retornà abans que s'acabés la contesa civil.

Per bé que posaren cartells en cases i finques que deien “Incautat per la UGT” els mitgers i els jornalers continuaren treballant les terres dels Morenes, dels Dalmau i dels Miles, els propietaris més forts del poble. No hi va haver pròpiament col·lectivitzacions, però el comitè nomenava els caps de colla dels treballadors de les finques més grans i era qui els pagava el jornal. S'explica que un masover del marquès de Morenes venia les collites i ingressava el producte, la seva part i la de l'amo, al banc. Però en entrar els franquistes es va torbar que totes les pessetes que hi havia al compte no eren “bitllets de sèrie” i, per tant, no valien res.

Nou residents al poble van morir als fronts de guerra:

- Joan Casas i Montserrat, de cal Llorenç.
- Rufí Duch i Boronat, de cal Duc.
- Cosme Ferrer i Montserrat, de ca Matilde. Morí a la retirada.
- Josep Maria Gallofré i Solé, de cal Pastisseret.
- Joan Pi i Moragas, de cal Bitxac.
- Josep Maria Rovira i Llenas, de cal Llenes.
- Moisès Rovira i Virgili, de cal Rovira.
- Magí Tomàs i Alari, de cal Txen.
- Salvador Vives i Rovira, de cal Rata.

■ LLIBRES

L'EXILI DEL 1939 CAP A FRANÇA

Un nebot d'Eustàquia Pujolà, que era soldat republicà i de Mataró, s'amagà a casa la tia. Ningú no el va veure arribar. Però amb un de ca la Munda, Isidro Roig i Dalmau, de la Nou, fugitiu del front, es presentaren als milicians en retirada i s'escaparen, i un milicià els seguí i els matà. El 1939 s'exiliaren a França quatre famílies:

Pau Sanromà i Canals, cal Canuto de Vespella.

Dionís Rovira i Novell, ca la Ferrera.

Magí Alari i Reverté, ca la Casolla.

Martí Rovira i Martí, cal Raga.

En acabar-se la guerra, onze residents a la Nou foren empresonats:

Pere Cañellas i Calvet, de cal Peces, De la presó de Torredembarra passà a la de Tarragona i el 1939 un consell de guerra el condemnà a trenta anys. El 1944 obtingué presó atenuada i el mateix any, la llibertat condicional.

Celestí Duch i Boronat, de cal Duc. Del Vendrell passà a la presó de Tarragona. El 1939 un consell de guerra el condemnà a quinze anys. El mateix any fou dut a Terol a disposició de la direcció general de Regiones Devastadas i el 1944 li demanaren presó atenuada.

Emili Duch i Boronat, de cal Duc. Procedent del camp de concentració de Miranda de Ebro, ingressà a la presó de Tarragona i el 1939 un consell de guerra el condemnà a dotze anys i un dia. El 1941 obtingué presó atenuada.

Ferran Duch i Virgili, de cal Duc. Ingressà a la presó d'Estella (Navarra) i passà a la de Tarragona. El 1939 un consell de guerra el condemnà a vint anys. Fou trasllada a la Model de Barcelona i el 1941 obtingué presó atenuada.

Onofre Porta i Martí, de cal Paleta. Del Vendrell passà a la presó de Tarragona i el 1939 un consell de guerra el condemnà a trenta anys. Traslladat a la Model de Barcelona, el 1943 passà a presó atenuada.

Anton Rovira i Martí, de cal Rata. Procedent del camp de concentració d'Astorga, passà a la presó de Tarragona i el 1939 un consell de guerra el condemnà a dotze anys i un dia. Entrà a l'hospital el 1949 i l'any següent sortí en presó atenuada.

Francisco Rovira i Martí, de cal Rata. Ingressà a la presó de Tarragona i el 1939 un consell de guerra el condemnà a trenta anys. El 1941 fou traslladat a l'hospital tarragoní de Sant Pau, on al cap de pocs dies morí de cirrosi.

■ LLIBRES

ELS EMPRESONATS DE LA NOU 4

Isidre Rovira i Virgili, de cal Marracos. Ingressà a la presó de Tarragona i el 1939 un consell de guerra l'absolgué i el deixà en llibertat.

Pere Tomàs i Alari, de cal Txen. Procedent del Vendrell ingressà a la presó de Tarragona i el 1939 un consell de guerra el condemnà a trenta anys. Traslladat a la Model de Barcelona, el 1943 sortí en presó atenuada.

Pau Vives i Busquets, de cal Piques. Era nat a la Pobla de Montornès. Procedent del Vendrell ingressà a la presó de Tarragona i el 1939 un consell de guerra el condemnà a dotze anys i un dia. El 1941 sortí en presó atenuada."

Que la memòria i el record, sense rancúnia però amb avergo-nyiment humà, serveixin per evitar la repetició de tan luctuós esdeveniment.

■ PINTURA

■ EXPOSICIÓ AL CASTELL DE LA NOU

PINTURA, FOTOGRAFIA I RESTAURACIÓ Pel Consell de Redacció

Com a continuació del programa d'activitats socials i culturals dutes a terme per l'Ajuntament de la Nou a través de la regidoria de Cultura el passat 15 de juliol es van inaugurar tres noves exposicions en l'espai del castell de la Nou. L'acte d'inauguració va ser presentat per la regidora de Cultura, Josepa Figueras, amb l'afany d'anar donant contingut a aquest magnífic espai que disposa el nostre poble que és el "Castell de la Nou".

Dues de les exposicions estan incloses dins del programa "Exposicions

Itinerants" que la Diputació de Tarragona ofereix als municipis. La primera d'elles amb el nom "Un Passeig pel paisatge" és un recull d'obres de diferents artistes del segle XX que ens mostren des de diferents estils i vessants un tema molt recurrent en el món de la

MERCERIA PEPI

Articles de Decoració i Regal
Material Escolar
Productes de Neteja
Articles de Merceria

Av. Catalunya, 30 - La Nou de Gaià

■ EXPOSICIÓ AL CASTELL DE LA NOU

**DIES I HORES, PER PODER
CONTEMPLAR L'EXPOSICIÓ**

Mostra de restauració

pintura com és el paisatge. Per tant hi podem veure obres més contemporànies i obres més clàssiques, però totes de gran interès.

La segona col·lecció que té el nom de "Fotografia i modernitat" és una mostra de fotografia de l'artista Isidre Valentines, persona molt inquieta en l'experimentació dels mètodes fotogràfics. Però a més Valentines va ser un atent observador de la vida tarragonina dels anys trenta als cinquanta, per tant, en les seves fotos s'hi poden veure escenes i personatges molt propers i quotidians per a nosaltres. A banda d'aquestes dues col·leccions, es va oferir la possibilitat d'exposar, de manera

conjunta, els treballs de restauració que duen a terme "l'Associació de Dones de la Nou". La idea va semblar prou interessant com per recopilar un bon nombre de peces que ens mostren totes les fases per

Foto d'Isidre Valentines

les quals passa un moble vell i malmès fins a convertir-lo en un d'ús quotidià.

Lloc: Castell de la Nou
L'exposició es podrà visitar fins al dia 19 d'agost en el següent horari:
Dissabtes de 18 a 21h
Diumenges de 10 a 13h.

El notable esforç de la regidoria de Cultura per ampliar l'oferta cultural, en benefici inequívoc per al nostre poble, ha de servir d'incentiu a la participació de tothom. Mitjançant un registre de visites es podrà donar l'opinió del nivell de satisfacció de les mostres exhibides.

Des d'el Nou Gaià recomanem la visita d'aquestes exposicions per gaudir d'una bona estona tot passejant per les instal·lacions.

■ PINTURA

■ BERNARDO ZICHEAUS

A COP D'ULL

Per Joan Carles Blanch

Dissabte, dia 30 de juny, a les 20.00h del vespre es va inaugurar l'exposició d'olis i aquarel·les de Bernardo Zicheaus a la Fonda Riera de la Riera de Gaià. L'assistència fou nombrosa, gairebé una vuitantena de persones, molts d'ells, veïns de la Nou de Gaià. L'acte fou senzill i emotiu.

En Bernardo ens cedeix els seus treballs per segona vegada. La primera exposició de l'artista va ser a l'estiu del 2005, ara fa dos anys i val a dir que per les magnífiques obres que hem contemplat en Bernardo està més en forma que mai.

L'exposició romandrà a la Fonda fins al 15 de setembre. La podeu

visitar, si voleu, entre les 12.00h i les 17:00h. Aquesta és la franja horària en què la Fonda és oberta al públic.

En Bernardo és una persona senzilla, meticulosa en la seva feina i afable en el tracte qualitat que les transmet també a la seva pintura, que és honesta-realista-minuciosa-colorista-sensual-expressionista.

En aquesta mostra podem trobar, com no, temes de tango, retrats de persones, portes velles, vistes de pobles del Baix Gaià, com la Nou, la Riera, la Torre, Virgili i sobretot paisatges, amb "gallarets" o sense.

Els treballs d'en Bernardo ens transmeten vitalitat, sobretot pels colors. Tot el que ell veu, la realitat deformada o millorada, tant se val, passada pel sedàs

del seu ente-niment. És per això que en Bernardo titula aquesta mostra: "A cop d'ull..."

"...Jo no parlo, jo pinto..." va dir en Bernardo a l'hora dels agraïments. Per tant tot el que veieu a l'exposició són imatges que parlen per sí soles, del que és bonic i del que és trist, de les alegries i de les misèries...en fi, de la vida.

■ LLENGUA

■ DÓNA CORDA AL CATALÀ

CORRECCIÓ DE FRASES

Per Òscar Martí Mompel

Prego em contestis quan abans.

Va estacionar el vehicle a l'arcén de la carretera.

Espera el tren a l'andén número 4.

Acosta'm la manguera.

Va fer una puja en aquella subasta.

T'envio aquest document perquè recullis la signatura del mateix.

El tratge que s'ha comprat és negra.

Olvida-la d'una vegada.

De no ser perquè m'has avisat, m'hagués trobat amb l'embús.

Mira quina és la deute del mes.

Prego que em contestis el més aviat possible (o tan aviat com sigui possible)

Va estacionar el vehicle al voral de la carretera

Espera el tren a l'andana número 4.

Acosta'm la mànega

Va fer una licitació en aquella subhasta.

T'envio aquest document perquè en recullis la signatura.

El vestit que s'ha comprat és negre (concordança de gènere).

Oblida-la d'una vegada.

Si no m'haguessis avisat, m'hauria trobat amb l'embús (El de davant d'infinitiu s'ha de substituir pel condicional i utilitzar les formes verbals correctes subjuntiu-condicional)

Mira quin és el deute del mes.

■ EDUCACIÓ

■ AMPA

ACTIVITATS CURS

2006 - 2007

Per la Junta AMPA

TEATRE A L'ESCOLA

Enguany, l'AMPA, responent a la demanda dels infants, ha organitzat l'activitat extra-escolar de teatre.

A part del caràcter educatiu de l'activitat, cal dir que ha estat molt emocionant pels nens i nenes que han preparat amb molt èxit (i ajuda de mares i pares) les diverses representacions que heu pogut veure.

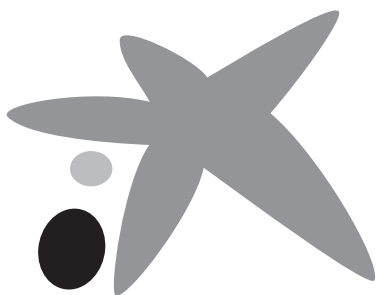
NOVETAT CURS 2007-2008 ACOLLIDA MATINAL

Aquest proper curs, posarem en pràctica, un nou servei molt important per a la nostra escola, el servei d'acollida matinal (servei de guarda de 8a 9h).

L'objectiu principal és el d'oferir a les famílies ajuda per compatibilitzar la vida familiar i laboral, i, alhora, facilitar la integració dels nous nens, en aquest moment de creixement de l'escola i el poble.

ZOO DE BARCELONA

El dia 25 de març, els nens i nenes de l'escola, amb els seus pares i mares, varem anar al zoo amb tren, gaudint d'un bonic dia a l'aire lliure.

”la Caixa”

AL COR DE BARCELONA HI VIUEN UNS ÉSSERS MERAVEL·LOSOS, QUE HAN DEIXAT ELS SEUS PAÏSOS ESTIMATS PER VENIR AQUÍ I ENSENYAR-NOS TOTA LA RIQUESA ANIMAL QUE HI HA AL MÓN.

ELS NENS I LES NENES DE LA NOU DE GAIÀ VAM EMPENDRE UN BONIC VIATGE EN TREN PER ANAR-LOS A VEURE.

ES TRACTA NI MÉS NI MENYS QUE ELS ANIMALS DEL ZOO DE BARCELONA, UN DIA DE VIVÈNCIES I MOLTES EMOCIONS...

BILL GATES

ESTIC EN PERILL D'EXTINCIÓ

ESTIC AQUÍ DALT!!

"PILLAT"!!

HOLA TROSSETS DE CARN!!

QUE BO!!!

GRRR!!

Per David Pallarès

■ ARTESANIA

LA TAPICERÍA, OTRA FORMA ARTESANAL QUE SE PIERDE

Per José Antonio García

Haciendo uso de los desvanes de mi cabeza, una de las imágenes fotográficas que más me vienen a la memoria es la figura de Don Juan Marco Beltrán, en pie, tapizando una silla. Y en su momento final, después de haber seguido todos los pasos, acaba colocando la cinta de pasamanería que culmina el fin del trabajo. Cintas de hilo confeccionadas también con algodón, entrelazadas unas y otras, formando dibujos de pétalos de flores o, en otros casos, formas que asemejan las alas de las aves. Borlas doradas, cordones delicados, colores verdes, amarillos de Parma, lilas de Persia y azules cantábricos; colores que quedarán anclados en mi memoria como, a

su vez, el fino tacto del terciopelo, la pana débil y el popeline ligero.

Ruidos de martillo embriagan mi cabeza, el clavar de tachuelas doradas que entran en el esqueleto de la madera, el sonido inconfundible de los pedales de la máquina de coser, y el crac crac de las tijeras que cortan un océano de tela, largos metros que dejarán de estar enrollados para pasar a confeccionar y embellecer el objeto final.

Hoy en día, las tapicerías industriales de entrega rápida han engullido a los pequeños artesanos; materiales pobres y grapas malas, espumas que se deforman al cabo

de un año, y ropa en serie sin el mayor apresto, con sólo un paso por el ramatex, que la estira sin piedad para que dé más de sí; entregas rápidas e ipsofactas para satisfacer la ansiedad del comprador compulsivo. Sin embargo, al cabo de un año, cuando los materiales deficientes se deforman, como cañón erosionado, acudimos a la puerta del taller de don Juan Marco Beltrán.

La pena es que actualmente Don Juan, a sus setenta y cuatro años, se mantiene postrado en su silla de ruedas, invadido por la artritis reumatoide, que curva sus nudosos dedos e inflama sus viejas rodillas. Cuando le pregunto a su esposa desde cuándo está así, me responde que desde que las grandes Tapicerías Laietana asfixiaron su negocio y él se vio obligado a dejar de emitir la maravillosa sinfonía que proyectaba hacia la calle Gimnàs, en el barrio Gótico. Sonidos del alma viva de un taller artesanal, que seguía luchando para no ser engullido por el gran competidor.

Atrás quedan los cuidadosos trabajos que realizó el viejo Beltrán, como la tapicería de la sillería del coro de la iglesia de la Mercè, o el tapizado de sillones de

■ ARTESANIA

EL VIEJO BELTRÁN

los despachos de la Capitanía Militar, en el Paseo de Colón. Y también el sofá en piel, diseño de Salvador Dalí, que reproducía los labios de Mae West, un encargo de la televisión autonómica de Cataluña.

Por fortuna, su hijo mayor y yo seguimos cosiendo asientos al estilo mariner, encastrando rejillas en guía con tira de palma, cosiendo muelles metálicos a las tersas trinchas, cortando guatas y uniendo telas con agujas curvas; y, una vez más, los turistas del barrio Gótico se detienen embelesados ante nuestras puertas, mirando el trabajar de nuestras manos. No queremos saber nada de la tapicería industrial con malos acabados, de la tapicería de barcos o yates inmersa en grapas endebles o en cola de impacto defectuosa. Tan sólo queremos que, al final del día, Don Juan Marco nos diga: "Habéis hecho un buen trabajo".

ELECTRICITAT - FONTANERIA

Joan Martí Gallofré

Jaume I, 2º - D · Tel. 977 65 52 87

43763 La Nou de Gaià

■ CIENCIA

■ HISTÒRIA I MEDI AMBIENT

ELS ARBRES AUTÒCTONS DE LA NOU Per Toni Mellado

Alzina de la Nou

Allà on hi ha un bon gruix de terra, on a l'època de pluges es pot acumular una reserva d'humitat, la vegetació que predominaria en estat natural seria el bosc d'alzines, com ho indiquen els testimonis d'alzina i de plantes de l'alzinar que hi ha, escampats entremig de camps de conreu. Als llocs rocosos, de sòl molt sec, trobaríem clapes de pi blanc. Finalment al costat de la riera trobaríem àlbers, oms i freixes.

Avui dia tot això ha canviat, els camps de conreu dominen el territori i el pi blanc ha envaït els terrenys abans ocupats per l'alzina. La riera, pràcticament esgotada per la

sobreexplotació mitjançant pous del seu aquífer, encara ens mostra algun dels seus arbres característics.

En aquest article, el segon en quant a la vegetació de La Nou, es parla de l'alzina, veritable rei dels antics boscos. En propers articles analitzarem la resta d'arbres autòctons.

L'alzina (Quercus ilex)

Arbre perenni-foli, de fulles coriàcies, ovals-lanceolades. El marge pot presentar formes molt diferents segons les condicions del medi, fins i tot pot ser espinós si està sotmès a pasturatge. Revers tomentós i blanc-grisenc. Pot assolir de 10 a 15 metres d'alçada. Les fulles fan de 2 a 7 cm, simples,

■ HISTÒRIA I MEDI AMBIENT

BREU VOCABULARI

2

alternes, d'un vers fosc. Al setembre apareixen els seus fruites, les glans. La seva fusta és molt apreciada en fusteria i també per fer llenya i carbó, la qual cosa va contribuir a la seva desaparició. Les glans són un molt bon aliment per als porcs.

La lluentor de les fulles a l'anvers (capes de cutina protectores) i els pèls del revers no són altra cosa que estratègies adoptades per reduir la pèrdua d'aigua per transpiració. Les seves arrels poden arribar als 10 metres de profunditat i així captar la humitat més profunda.

Les flors masculines i femenines estan en el mateix arbre. Les masculines, grogues, en aments llargs i pènduls.

Els pocs exemplars que queden a La Nou (en quatre anys porto comptabilitzats un parell de dotzenes) ens hauria de fer replantejar el fet de preservar-los i protegir-los, a més de demanar als nostres representants polítics de reforestació en consonància amb el que pertoca al territori.

Breu vocabulari:

Arbre perennifoli

arbre que presenta fulles verdes tot l'any.

Fulla coriàcia

fulles amb la consistència del cuir.

Fulla oval-lanceolada

Fulla que té una forma ovalada i de llança.

Revers tomentós

cara inferior de la fulla coberta de pèls molt junts.

Fulla simple

la fulla no està dividida en fragments.

Fulles alternes

Les fulles estan col·locades d'una en una de manera alterna a cada costat de la tija.

Anvers lluent amb cutina

superfície superior de la fulla recoberta d'una substància cèria.

Aments

Conjunt de petites flors del mateix sexe.

■ TECNOLOGIA

IRIDIUM FLARES Per Gerard López

Estels fugaços a la carta.

Ara que comença la calor i molts aprofitem la nit per sortir a passejar o seure a la fresca, m'agradaria explicar-vos quelcom curiós que podeu observar en aquest cel nocturn.

Es tracta d'uns satèl·lits artificials anomenats IRIDIUM que s'utilitzen per a comunicacions mòbils. N'hi ha prop d'uns 70 girant al voltant de la Terra a uns 700 km de distància. La veritat és que són molts els satèl·lits que ens envolten i alguns són visibles... segur que n'heu vist més d'un. Són com un estel que es mou a gran velocitat i amb una intensitat de llum fixa (els avions fan pampellugues).

Bé doncs els IRIDIUM tenen la particularitat que en un extrem hi ha unes antenes rectangulars de la dimensió d'una porta,

■ TECNOLOGIA

www.heavens-above.com/logon.asp

extremadament polides, que reflecteixen la llum del sol amb una gran intensitat. Quan es produeix un angle adequat entre el sol, el satèl·lit i l'observador a la Terra, es crea un destell realment

espectacular. Algunes pàgines d'internet preveuen aquests flaxos amb gran exactitud. Una de les més complertes és www.heavens-above.com. Si hi entreu tant en nom d'usuari (username) com en password escriviu

"noudegaia" això ens portarà a la pàgina amb les coordenades del nostre poble. Busqueu l'enllaç "iridium flares" i una miqueta més a baix mar-queu "next 7 days" (són les previsions per a tota la setmana) i tot seguit sortirà una relació dels satèl·lits que es poden veure des de la Nou.

Primer diu el dia i l'hora local, després la magnitud (la intensitat de la llum, que com més baixa és més forta serà la resplendor). Per exemple una magnitud de -7 és més visible que una de -4 (la de Venus aproximadament).

La següent informació ens diu en quina alçada del cel apareixerà, així 0° seria l'horitzó arran de mar i 90° just damunt del nostre cap. Després l'hem de situar en alguna direcció, això ens ho indica l'azimut, el Nord(0°) seria aproximadament Vespella, l'Est(90°) cauria per Rubials, Altafulla el Sud(180°) i la Riera l'Oest (270°). Amb aquestes referències podem situar-los fàcilment.

Ara ja només és qüestió de buscar un bon lloc amb poca contaminació lumínica, com la Pleta, darrera el Niu... i a gaudir de l'espectacle. Ah! I no us oblideu de demanar un desig, per si de cas.

Date	Local Time	Intensity (Mag)	Alt.	Azimuth
09 Aug	04:59:51	-3	12°	95° (E)
09 Aug	21:55:14	-0	59°	90° (E)
10 Aug	04:53:40	-6	11°	96° (E)
11 Aug	04:46:07	-4	10°	98° (E)
11 Aug	04:56:39	-1	13°	99° (E)
12 Aug	04:41:05	-3	10°	100° (E)
12 Aug	04:50:21	-2	13°	101° (E)
13 Aug	04:44:11	-4	12°	103° (ESE)
14 Aug	04:37:58	-6	12°	105° (ESE)
14 Aug	04:45:52	-0	15°	106° (ESE)
14 Aug	06:54:43	-7	30°	28° (NNE)
14 Aug	21:33:54	-8	67°	104° (ESE)
15 Aug	04:31:35	-6	11°	107° (ESE)
15 Aug	04:40:55	-1	14°	108° (ESE)
15 Aug	21:28:11	-2	66°	106° (ESE)

■ ESTUDIS SOBRE LA POBRESA

POBRES EN TERRA DE RICS

Per Òscar Martí i Mompel

Sovint associem la pobresa amb els països subdesenvolupats. Però la pobresa té moltes cares. No és només una xacra del tercer món. Cada cop és més evident que la pobresa també existeix al primer món, on conviu entre l'abundància i consum de la nostra societat.

Segons el Servei d'Estudis de "la Caixa", a Europa més de 70 milions d'europaus entre els quals més de 8 milions d'espanyols es troben en situació de risc de pobresa, cosa que representa, a Espanya i també a Catalunya un 20% de la població, essent un dels països europeus amb major percentatge, juntament amb Portugal, Grècia i Irlanda. A l'Europa dels 15 i dels 25 el percentatge és del 16%. On trobem menys pobres és als països del nord d'Europa. A Estats Units el percentatge és encara més alt, del 24% de la població.

Quin és l'indicador que s'utilitza per mesurar el llindar de pobresa? En l'àmbit de la Unió Europea es calcula la renda per càpita mitjana i es consideren pobres aquells que se situen per sota del 60% d'aquesta renda per càpita mitjana. Cal dir que

és un indicador purament econòmic i arbitrari (ja que el percentatge podria ser un altre, per exemple el 50%), però que, sigui com sigui, és d'utilitat per tenir una idea aproximada de la situació comparada dels diferents països. Si s'incorporen altres factors, com la falta d'educació o d'assistència sanitària, alguns països europeus encara estan pitjor que els Estats Units. En aquest cas, Espanya no surt tan mal parada i tindria uns nivells similars a Bèlgica o França. D'aquí podem deduir el paper que juga l'estat del benestar amb els sistemes de prestacions socials que pal·lien parcialment la manca de recursos econòmics.

Segons un altre estudi, del catedràtic català de la Universitat de Columbia Xavier Sala i Martín, que fixa un llindar

de pobresa similar a l'establert als EEUU, es compara l'evolució de la pobresa a Europa i als Estats Units i se n'observa la disminució durant el període 1980-2000, fent-se més evident a Europa, on va disminuir del 22,5% al 8%, mentre que, als Estats Units, va passar del 18% a l'11,5%. En termes absoluts, això significa que 50 milions de persones van aconseguir escapar de la pobresa a Europa mentre que 9 milions ho van fer a Estats Units. Aquest estudi posa de

■ ESTUDIS SOBRE LA POBRESA

POBRESA I EXCLUSIÓ SOCIAL

2

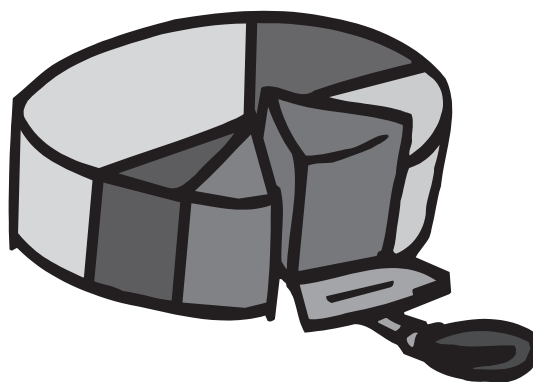
manifest però que les desigualtats a EEUU van en augment i resulten especialment preocupants per la manca de mobilitat econòmica, és a dir, de la probabilitat de passar de pobre a ric, d'igualtat d'oportunitats i d'ascens social, que és més difícil als Estats Units que en altres països avançats, cosa que posa en entredit la idea del "somni americà".

En un cicle econòmic expansiu com el que vivim a Espanya, sense precedents en la durada i intensitat, es fa estrany que el percentatge de pobres es mantingui i les desigualtats creixin. Sens dubte que sent curiosos en el llenguatge no hauríem de parlar de creixement econòmic si aquest no s'estén entre totes les capes de la societat, o dit d'una altra manera si aquest no s'aprofita perquè la

riquesa de les capes mitjanes i més baixes augmenti. De fet, a la llarga, l'existència de pobresa dintre de les societats desenvolupades llasta el creixement i la prosperitat d'un país.

Un concepte a tenir en compte i

que va lligat a la pobresa és el de l'exclusió social. Els camins que duen a l'exclusió social són sovint econòmics. Factors que augmenten la probabilitat de caure en situacions d'exclusió serien la manca o precarietat de treball, els vinculats a la formació (no escolarització, analfabetisme, baix nivell formatiu, fracàs escolar o abandonament prematur del sistema educatiu).

d'habitabilitat (habitatges i espais urbans degradats), deteriorament del nucli familiar (conflictes o violència), escassetat o feblesa de xarxes socials, rebuig o estigmatització social.

Les persones més vulnerables són, freqüentment, les dones, la gent gran els homes que han perdut la feina, els joves que busquen la primera feina...

Bar Casal
La Nou de Gaià

c/. Cases Noves
Tel. 977 65 55 64

43763 La Nou de Gaià

També generen casos d'exclusió els factors socio-sanitaris (addiccions o malalties infeccioses, trastorns mentals, discapacitats, malalties cròniques).

En l'àmbit residencial, males condicions

Però no podem baixar els braços davant d'aquesta realitat. Hi ha una llum d'esperança i és que augmenta la consciència ètica dels poders públics, associacions no governamentals i ciutadans en general que ha de servir per intensificar la lluita contra una de les principals xacres de la humanitat.

■ BALL DE SALÓ

ACTUACIÓ I NOUS CURS

Per Kim Solé

A les festes de St. Cosme i St. Damià de l'any passat Kim, Raquel, Abraham i Helena, ballarins del programa "Mira quien baila" van oferir una actuació. Vista l'acceptació que va tenir, enguany volen repetir.

Tindrem de nou amb nosaltres a Kim i Raquel i com a parella convidada, els finalistes de l'última edició "Mira quien baila a Eurovisión" Nico i Masha, "els tortosins".

I per acabar-ho d'arrodonir l'espectacle serà presentat per un humorista del poble conegut per tots...

La cosa promet, us hi esperem!!!

Kim i Raquel volen donar les gràcies a tots els alumnes que han participat en el primer curs de ball impartit aquí a la Nou de Gaià i aprofiten l'ocasió per informar de la intenció de crear nous cursos per a totes les edats i nivells.

(dirigiu-vos a l'ajuntament per informar-vos-en).

■ METEOROLOGIA

RESUM METEOROLÒGIC

DE DESEMBRE DEL 2006 A JUNY DEL 2007

Per Enric Rafi

TELÈFONS

D'INTERÈS

AJUNTAMENT DE LA NOU
977 655257

CONSULTORI MÈDIC
977 655710

COL·LEGI PÚBLIC CODINETES
977 655390

CASAL MUNICIPAL
977 655564

FARMÀCIA
977 655515

CAP TORREDEMBARRA
977 643809

EMERGÈNCIES 112

BOMBERS 085

MOSSOS D'ESQUADRA
977 635300

GUÀRDIA
CIVIL TORREDEMBARRA
977 64 6005

HOSPITAL
SANT PAU I SANTA TECLA
977 259900

AMBULÀNCIES SANT PATRICI
977 555333

FECSA-ENHER
Atenció al client:
977 507750
Avaries:
900 770077

OFICINA CORREUS
TORREDEMBARRA
977 640528

	TEMP. MÀX. MES	TEMP. MÍN. MES	TEMP. MITJA MES	RATXA MÀX. VENT	DIA DE MÀX. PLUJA	PLUJA MES
DESEMBRE	22,3°C DIA 3	1,7°C DIA 27	10,1°C	69,2 DIA 9	11,2l/m ² DIA 6	17 l/m ²
GENER	22,7°C DIA 19	1°C DIA 28	10,3°C	97,7 DIA 23	4 l/m ² DIA 26	6,3 l/m ²
FEBRER	23,7°C DIA 28	3,1°C DIA 3	12,1 °C	90,1 DIA 12	14 l/m ² DIA 17	25,9 l/m ²
MARÇ	24,5°C DIA 3	0,9°C DIA 23	10,1°C	69,2 DIA 9	11,2 l/m ² DIA 6	17 l/m ²
ABRIL	22,3°C DIA 3	1,7°C DIA 27	12,6°C	104,6 DIA 19	7,5 l/m ² DIA 7	23,1 l/m ²
MAIG	29,5°C DIA 24	8,5°C DIA 2	18,9°C	90,1 DIA 28	4,5 l/m ² DIA 1	9,8 l/m ²
JUNY	33,7°C DIA 25	12,5°C DIA 3	22°C	67,6 DIA 15	1,5 l/m ² DIA 15	1,5 l/m ²

■ MOVIMENTS DEMOGRÀFICS

BODES, NAIXEMENTS I DEFUNCIONS

Matrimonis 1r semestre 2007

No consten

Naixements 1r semestre 2007

LIDIA MOLINER DUCH	14-01-2007	Tarragona(Hosp. St. Pau i Sta. Tecla)
JORDI MOLINER DUCH	14-01-2007	Tarragona(Hosp. St. Pau i Sta. Tecla)
LLUC ANDRADE AGUADO	05-03-2007	Tarragona (Hosp. St. Pau i Sta. Tecla)
MARC MARTINEZ MARTÍ	08-03-2007	Barcelona (Institut Dexeus)
PAU ARNABAT PASCUAL	08-04-2007	Tarragona (Hosp. St. Pau i Sta. Tecla)
BRUNA MARTÍ CAÑELLAS	22-04-2007	Tarragona (Hosp. St. Pau i Sta. Tecla)
JOFRE MARTÍ CAÑELLAS	22-04-2007	Tarragona (Hosp. St. Pau i Sta. Tecla)

Defuncions 1r semestre 2007

ROSA RAFI BORONAT	15-12-2006	Cementiri la Nou de Gaià
MARIA GRACIA MOMPÉL	18-01-2007	Cementiri la Nou de Gaià
MARIA VIRGILI DALMAU	18-03-2007	Cementiri la Nou de Gaià
JUAN VENTEO MARTINEZ	26-05-2007	Cementiri la Nou de Gaià

Més de 400 projectes
municipals es realitzen
mitjançant el Pla d'Acció
Municipal.

JUNTS AVANCEM

TREBALLEM per la millora contínua
dels nostres municipis

www.diputaciodelatarragona.cat

DIPUTACIÓ DE
TARRAGONA

Servei i resposta

F. B. V. III. La Nou de Gayá (Tarragona).
Vista general.

la Nou 1920 - 1930

